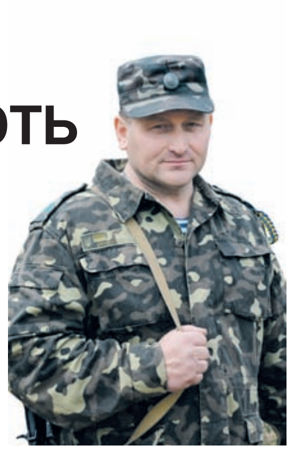
НАРОДНА АРМІЯ
3 липня, 2015
#68 {5403}

ЧЕМПІОНИ ПЕРЕМАГАЮТЬ ЗАВЖДИ

СТАРШИЙ СЕРЖАНТ ШИШКЕВИЧ ЗАСТАВ ТОЙ ПЕРІОД, КОЛИ БАТАЛЬЙОН «ГОРИНЬ» ВИКОНУВАВ БОЙОВІ ЗАВДАННЯ, МАЮЧИ ТІЛЬКИ ЛЕГКУ СТРІЛЕЦЬКУ ЗБРОЮ, А З ТРАНСПОРТУ — КІЛЬКА СТАРЕНЬКИХ ШКІЛЬНИХ АВТОБУСІВ ТА ЛЕГКОВИКІВ
стор. 6

У рубці флагмана Українського флоту «Гетьман Сагайдачний»: (зліва направо) старшина 1 статті Євген Подолько; командир фрегата «Гетьман Сагайдачний» капітан 2 рангу Денис Іванін; капітан 2 рангу Володимир Мамедов; матрос Антон Стенко

«УКРАЇНА МАЄ БУТИ ВЕЛИКОЮ МОРСЬКОЮ ДЕРЖАВОЮ, А НЕ КРАЇНОЮ БІЛЯ МОРЯ»

5 липня військові моряки України відзначать професійне свято — День Військово-Морських Сил Збройних Сил України

Зараз у Військово-Морських Силах Збройних Сил України є близько 50 одиниць корабельного складу. Це власне бойові кораблі, катери, допоміжні і спеціальні судна. Вони активно виконують бойові завдання — здають курсові задачі, проводять стрільби по надводних і повітряних цілях, прикривають морські ділянки державного кордону. Нещодавно фрегат «Гетьман Сагайдачний», ракетний катер «Прилуки», рейдовий тральщик «Генічеськ» разом з морською авіацією вигнали судно країни-агресора. Вартовий корабель Чорноморського флоту Росії проводив розвідувальну діяльність біля наших територіальних вод.

Інтенсивно працюють і українські морські авіатори, війська берегової охорони, майже рік воюють у зоні АТО морські піхотинці. Водночас ведеться підготовка мобілізованих військовослужбовців. Ця робота виконується в окремих бригадах військ берегової оборони, артилерійських групах, батальйонах морської піхоти. Сьогодні вже завершено бойове злагодження підрозділів та відбулося їх розгортання в районах бойового призначення.
стор. 8-9

Оперативні військові новини та архів корисних матеріалів газети на сайті «Народної армії»
na.mil.gov.ua

«КВІТОЧКА» НА ТЕРИКОНІ

ОДИН З ОПОРНИХ ПУНКТІВ 17-ГО ОКРЕМОГО МОТОПІХОТНОГО БАТАЛЬЙОНУ РОЗТАШОВАНИЙ БЛИЖЧЕ НІЖ ЗА ТИСЯЧУ МЕТРІВ ВІД ПОЗИЦІЙ ПРОТИВНИКА
стор. 4

ПЕРЕМОГА У СЛОВ'ЯНСЬКУ ЗМІЦНИЛА БОЙОВИЙ ДУХ НАШОГО ВІЙСЬКА

ТОРІК НАД МІСТОМ СЛОВ'ЯНСЬК, ЯКИЙ БОЙОВИКИ ВВАЖАЛИ СВОЄЮ НЕПРИСТУПНОЮ ФОРТЕЦЕЮ, ЗНОВУ ЗАМАЙОРІВ ДЕРЖАВНИЙ ПРАПОР УКРАЇНИ
стор. 5

БРОНЬОВАНА «ЩЕЛЕПА» ЗАХИСТИТЬ ШИЮ І ГОЛОВУ

БАЛІСТИЧНА МАСКА «КІБОРГ» ВАЖИТЬ 450 ГРАМІВ
ПІД ЧАС БОЮ ВОНА НАДІЙНО ЗАХИСТИТЬ ОБЛИЧЧЯ ТА ШИЮ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦЯ ВІД КУЛЬ, ОСКОЛКІВ, ВИБУХОВИХ ХВИЛЬ, А ТАКОЖ ФРАГМЕНТІВ ЗАХИСНИХ СПОРУД І УКРИТТІВ.
стор. 10

«ГАРЯЧА» ТЕЛЕФОННА ЛІНІЯ

«ГАРЯЧА» ЛІНІЯ МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ ДЛЯ РОЗВ'ЯЗАННЯ ПИТАНЬ ТА КООРДИНАЦІЇ РОЗГЛЯДУ ЗВЕРНЕНЬ ГРОМАДЯН РОЗПОЧАЛА СВОЮ РОБОТУ ЩЕ ТОРІК В БЕРЕЗНІ. В ТЕЛЕФОННОМУ РЕЖИМІ ГРОМАДЯНАМ НАДАЮТЬ РОЗ'ЯСНЕННЯ ЩОДО ЧИННОГО ЗАКОНОДАВСТВА, А ВІДНЕДАВНА ВІДПОВІДІ НА ЗАПИТАННЯ ТА ОПЕРАТИВНЕ ВИРІШЕННЯ ПРОБЛЕМ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ ТА ЧЛЕНІВ ЇХНІХ СІМЕЙ СТАЛО МОЖЛИВИМ ЗА ДОПОМОГОЮ МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ ЧЕРЕЗ УРЯДОВИЙ ПОРТАЛ «ЗВОРОТНИЙ ЗВ'ЯЗОК. ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ УЧАСНИКІВ АТО».
стор. 11

ЧИ ПОТРІБНІ СЬОГОДНІ ІНТЕРБРИГАДИ?

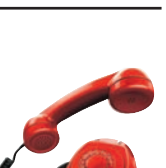
НА ЧАСІ — УЗАКОНЕННЯ УЧАСТІ ДОБРОВОЛЬЦІВ-ІНОЗЕМЦІВ НА ВІЙНІ В УКРАЇНІ
стор. 12

АГРЕСІЄЮ ПРОТИ УКРАЇНИ РОСІЯ РЯТУЄ СЕБЕ ВІД КРАХУ

НИНІШНІЙ ВИКЛИК КРЕМЛЯ МАЄ ДВОЯКУ ПРИРОДУ: З ОДНОГО БОКУ, ВІН КИНУТИЙ ЗАХОДУ, З ДРУГОГО — ЦЕ ВИКЛИК І ДЛЯ САМОЇ РФ
стор. 13

Інтернет-довідник **«Все про соціальний захист військовослужбовця»** в твоєму мобільному!
Сайт: na.mil.gov.ua, розділ «Соціальний захист».
Додай у вибране!

«ГАРЯЧА» ЛІНІЯ

CALL-ЦЕНТР МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ ДЛЯ ВИРІШЕННЯ ПРОБЛЕМНИХ ПИТАНЬ ГРОМАДЯН — (044) 454-41-36. ЦЕНТР ПРАЦЮЄ ЩОДНЯ З 9.00 ДО 18.00

ДОНБАС НЕ ОТРИМАЄ ОСОБЛИВОГО СТАТУСУ

Більшість українців проти федералізації

Децентралізація має об'єднати українське суспільство, заявив Президент України Петро Порошенко під час презентації проекту змін до Конституції України, повідомляє прес-служба глави держави.

За словами Президента, авторами цього документа є дві комісії: українська Конституційна комісія, яка виконала основну роботу, і Венеціанська, що схвалила проект.

Головне, зауважив Петро Порошенко, численні соціологічні дослідження, які проводились в Україні, переконливо свідчать, що більшість українців категорично відкидають ідею федералізації і висловлюються за унітарну систему в Україні з децентралізованою політичною системою.

Глава держави зазначив, що децентралізації українські громади чекають довгі двадцять три роки.

Говорячи про переваги реформи, Президент зазначив, що децентралізація наближає владу до людини «на відстань витягнутої руки».

«Належна повага до місцевих специфіки та традицій, які не суперечать загальнонаціональним інтересам та законам, які не суперечать базовому документу — Конституції України, зробить нашу країну сильнішою та міцнішою, стане надійним щепленням проти бацили федералізації. Це друга перевага децентралізації», — сказав глава держави.

Президент наголосив, що децентралізація є надійним запобіжником від авторитаризму та диктатури, бо розосереджує владу між тисячами суб'єктів. За словами Петра Порошенка, децентралізація наблизить нашу політичну систему до європейської.

ОРГАНИ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ ОТРИМУЮТЬ ПРАВО ВНОСИТИ ЗМІНИ ДО СВОЇХ БЮДЖЕТІВ

Глава держави вкотре акцентував, що після запровадження децентралізації на рівень громад, які є опорою, базовою одиницею адміністративно-територіального устрою України, делегується левова частка повноважень від трикутника центральних органів влади — Верховної Ради, Президента, уряду.

— Важливим є і те, що центральна влада поступається не лише повноваженнями і відповідальністю, але й фінансовими ресурсами, — наголосив глава держави. Він нагадав, що на початку року були внесені зміни до Бюджетного та Податкового кодексів, які в результаті на 40% збільшили доходи місцевого самоврядування.

Президент повідомив, що з 1 липня згідно із законом та Бюджетним кодексом органи місцевого самоврядування отримують право вносити зміни до своїх бюджетів і таким чином вони отримують повну фінансову децентралізацію.

Важливою зміною Петро Порошенко назвав скасування інституту голів державних адміністрацій, які до цього часу призначалися з Києва, — оперативне управління областями і районами переходить до обласних і районних виконавчих комітетів, які формуватимуться радами відповідного рівня, обраними людьми.

Глава держави зауважив, що питання оборони, зовнішньої політики, національної безпеки, верховенство права й дотримання громадянських свобод залишаються під контролем центральної влади. Саме тому для нагляду за додержанням Конституції та законів України органами місцевого самоврядування в районах та областях вводиться інститут префектів.

За його словами, префекти призначатимуться Указом Президента України за поданням Кабінету Міністрів України, однак матимуть значно менший обсяг повноважень — не втручатимуться в оперативне управління, не розпоряджатимуться фінансовими ресурсами місцевого самоврядування, а лише здійснюватимуть контрольно-наглядові функції. Водночас префект матиме право зупиняти дію актів місцевого самоврядування за їхньої невідповідності Конституції чи законам України з одночасним зверненням до суду.

Щодо питання самоврядування на Донбасі Президент наголосив, що проект змін до Конституції не передбачає ніякого особливого статусу Донбасу. «Проект припускає можливість специфічного порядку здійснення місцевого самоврядування в окремих адміністративно-територіальних одиницях Донецької і Луганської областей, що визначається окремим законом. Саме так це зараз і врегульовано», — сказав Петро Порошенко. — Ця норма не виходить за межі міжнародних зобов'язань у межах Мінських домовленостей, які всім світом визнані безальтернативною основою для політико-дипломатичного врегулювання ситуації в Україні, — додав він.

КОШТІВ НА РЕМОНТ І МОДЕРНІЗАЦІЮ ТЕХНІКИ ВИСТАЧАЄ

Проте за несвоєчасне виконання державного оборонного замовлення керівників підприємств притягатимуть до відповідальності

Наскільки плідно поточного року взаємодіють Міністерство оборони України та підприємства Державного концерну «Укроборонпром» в частині виконання замовлень на ремонт техніки і майна? На цьому була зосереджена основна увага учасників чергового засідання Галузевої двосторонньої соціально-економічної ради. Не залишилося без обговорення й питання щодо внесення змін та доповнень до Орієнтовного переліку професій і посад працівників ЗС України з ненормованим робочим днем. Адже це дає їм право на щорічну додаткову відпустку.

Перший заступник Міністра оборони України Іван Руснак акцентував увагу присутніх на тому, що часто директори заводів укладають договори на виконання державних замовлень без урахування реальних виробничих потужностей. Після цього вони чекають настання нового року в надії, що відбудуться лише штрафними санкціями за несвоєчасно виконану роботу. Як наслідок — зриваються терміни поставки відновленої техніки та озброєння війську. Відтепер за таке цих керівників притягатимуть до відповідальності.

СКЛАДАЄТЬСЯ ВРАЖЕННЯ, ЩО ПЕВНІ КЕРІВНИКИ НАМАГАЮТЬСЯ НАЖИТИСЯ НА ВІЙНІ

Також він наголосив, що коштів на ремонт і модернізацію ОВТ нині виділяється достатньо. Проте є певні проблеми з ціноутворенням. Адже деякі підприємства лише за перше півріччя поточного року в рази підвищили розцінки на запчастини для ремонту. Відповідно це призводило до подорожчання відновленого зразка ОВТ. Складається враження, що певні керівники намагаються нажитися на війні.

Микола ФЕДОРКІВ

РАДА РАТИФІКУВАЛА УГОДУ З НАТО

Народні депутати ухвалили закон, який передбачає ратифікацію угоди про співробітництво у сфері підтримки між Кабінетом Міністрів України та Організацією НАТО з підтримки та постачання (ОНПП), повідомляє Інформаційне управління Апарату Верховної Ради України.

Ухвалення цього закону створить правові підстави для виконання Україною внутрішньодержавних процедур, необхідних для набрання угодою чинності. Своєю чергою це сприятиме співробітництву між урядом України та ОНПП та визначить основні його принципи для підтримки України за конкретними напрямами. Зокрема щодо постачання, технічного обслуговування, закупівлі товарів та послуг, транспортування, конфігураційного управління та технічної допомоги, реалізації проектів Трастового фонду НАТО.

ЕЛЕКТРОННІ ТОРГИ ЗЕКОНОМИЛИ 300 МІЛЬЙОНІВ ГРИВЕНЬ

Завдяки запровадженню системи електронних торгів Міністерство оборони заощадило вже 300 мільйонів гривень. Про це розповів Міністр оборони України під час спілкування з представниками ЗМІ на Яворівському полігоні, повідомляє Управління комунікацій та преси МО України.

— Міністерство оборони — перше відомство, яке почало здійснювати закупівлі шляхом проведення електронних торгів, — сказав генерал-полковник Степан Полторак. — Ми ініціювали зміни до законодавства та вже незабаром повністю перейдемо на нову систему торгів.

ПРЕЗИДЕНТ НАГОРОДИВ 400 ГЕРОЇВ АТО

Президент України Петро Порошенко підписав укази про відзначення державними нагородами військовослужбовців, які проявили особисту мужність і героїзм, високий професіоналізм та вірність Військовій присязі під час проведення антитерористичної операції в Донецькій та Луганській областях.

Загалом до нагород представлено 400 військовослужбовців, з яких 87 — посмертно. Серед нагороджених — 342 військовослужбовці Збройних Сил України та 58 — Міністерства внутрішніх справ України, повідомляє прес-служба Президента України.

Серед відзначених чимало військовослужбовців 57-ї окремої мотопіхотної бригади. Так, орденом Богдана Хмельницького III ступеня нагороджено заступника командира батальйону по роботі з особовим складом 17-го окремого мотопіхотного батальйону 57-ї бригади майора Віктора Волосяна, начальника штабу — першого заступника командира батальйону підполковника Дмитра Заворотнюка, корегувачів молодших лейтенантів Євгенія Кузьміна та Володимира Мартинова, начальника медичної служби молодшого лейтенанта Руслана Тисячного.

Орденом «За мужність» III ступеня відзначено старшого лейтенанта Олександра Бондаря, виконувача обов'язків командира мотопіхотного взводу молодшого сержанта Олександра Бронікова, стрільця-радіотелефоніста молодшого сержанта Віктора Васалатія, старшину Олександра Горбачова.

Серед нагороджених орденом Богдана Хмельницького III ступеня і військовий журналіст капітан-лейтенант Дмитро Лабуткін (посмертно).

Центральна телерадіостудія Міністерства оборони України шукає творчих, амбітних та креативних особистостей для роботи на радіостанції, яка здійснюватиме мовлення у зоні проведення АТО.

Усі охочі приєднатися до творчого колективу — як цивільні, так і військовослужбовці — надсилайте пропозиції та резюме на адресу: yanaholodna@ukr.net

ВІЙСЬКОВІ КОМІСАРІАТИ СТВОРЯТЬ У КОЖНОМУ РАЙОНІ

— Вирішення соціальних питань військовослужбовців та членів їхніх сімей повинно стати першочерговим завданням: люди, які захищають Батьківщину, самі повинні відчувати свою захищеність, — зауважив Міністр оборони України генерал-полковник Степан Полторак на зустрічі з головами районних міських та обласної держадміністрацій під час візиту на Закарпаття, повідомляє Управління комунікацій та преси МО України.

— Ми повинні усунути всі проблеми, пов'язані з оформленням документів, аби сім'ї бійців та й самі бійці отримали соціальні гарантії, передбачені законодавством, — зазначив очільник військового відомства. — Я глибоко переконаний, коли до військкомату звертаються рідні загиблих героїв, обов'язок військового комісара — докласти усіх зусиль, аби допомогти їм, підтримати та прискорити вирішення проблемних питань. Це найменше, що ми можемо зробити для героїв, які готові покласти своє життя за майбутнє своїх дітей та незалежність країни.

Також Міністр оборони зазначив, що організація і проведення мобілізації можуть бути успішними лише за умови тісної взаємодії військових комісарів із представниками органів державної влади. Упродовж відвідин обласного військового комісаріату він обговорив проблемні питання та підсумки попередніх хвиль мобілізацій. Зокрема генерал-полковником Степаном Полтораком було прийняте рішення щодо створення військових комісаріатів у кожному районі для підвищення рівня ефективності та оперативного виконання завдань.

ОБОВ'ЯЗОК ВІЙСЬКОВОГО КОМІСАРА ДОПОМОГТИ, ПІДТРИМАТИ ТА ПРИСКОРИТИ ВИРІШЕННЯ ПРОБЛЕМНИХ ПИТАНЬ

Відвідавши військовий госпіталь у Мукачевому, Міністр оборони зазначив, що потенційні можливості шпиталю буде збільшено. Зокрема, було прийнято рішення про відновлення або будівництво додаткових його корпусів за рахунок місцевого бюджету.

— Лише в тісній взаємодії з місцевими органами влади ми зможемо організувати ефективну роботу. Ми повинні забезпечити гідний тил нашим захисникам, створити всі умови для лікування поранених бійців, — наголосив генерал-полковник Степан Полторак.

Також Міністр оборони зустрівся з медичним персоналом та подякував за турботу та допомогу, яку надають у шпиталі пораненим бійцям, та нагородив цих вояків державними нагородами та відомчими відзнаками.

КОМАНДИРАМ ЧАСТИН ДОЗВОЛИЛИ ЗАБОРОНЯТИ МОБІЛКИ

Верховна Рада України ухвалила Закон «Про внесення змін до статті 143 Закону України «Про Статут внутрішньої служби Збройних Сил України», яким встановлено, що порядок зберігання й користування особистими фотоапаратами, магнітофонами, радіоприймачами, мобільними телефонами, іншими засобами мобільного зв'язку та передачі інформації, комп'ютерною та іншою побутовою радіоелектронною технікою для військовослужбовців, які виконують обов'язки військової служби, встановлюється командиром військової частини.

Як зазначається в пояснювальній записці до закону №2531, його метою є посилення контролю за витоком інформації, зокрема з районів проведення антитерористичної операції, протидія технічній розвідці, забезпечення належного рівня захищеності інформації, що циркулює в мережах систем зв'язку силових структур та правоохоронних органів держави, шляхом впорядкування використання мобільних телефонів та інших засобів мобільного зв'язку й передачі інформації військовослужбовців у мирний час у районах проведення антитерористичної операції, а також в умовах надзвичайного стану чи під час дії особливого періоду на територіях, де ведуться бойові дії, повідомляє Інформаційне управління Апарату Верховної Ради України.

КАНАДЦІ ТРЕНУВАТИМУТЬ НАШИХ БІЙЦІВ ПІВТОРА РОКУ

Двісті інструкторів Збройних сил Канади навчатимуть за стандартами НАТО

Українські військовослужбовці поділяться з канадцями досвідом війни в АТО

Програма спільних навчань, основна частина яких проводитиметься на території Міжнародного центру миротворчості та безпеки на Львівщині, розрахована з серпня 2015-го аж до березня 2017 року. Про це повідомив Міністр оборони України генерал-полковник Степан Полторак, який разом із Міністром національної оборони Канади Джейсоном Кенні відвідав Міжнародний центр миротворчості та безпеки на Львівщині.

Канадські інструктори навчатимуть військовослужбовців українських механізованих підрозділів. Частина військових інструкторів ЗС Канади здійснюватиме підготовку українських саперів за провідними методиками протидії вибуховим пристроям упродовж спеціального курсу в Кам'янці-Подільському. Окремі тренінги від канадських інструкторів передбачені для українських військових медиків, військової служби правопорядку та офіцерів логістичного забезпечення.

— Проведення таких навчань розпочнеться вже восени цього року та триватиме упродовж двох наступних років, — зазначив Міністр оборони України генерал-полковник Степан Полторак. — Такі навчання дадуть змогу українським військовим отримати нові знання згідно зі стандартами НАТО, а канадським тренерам — запозичити український досвід, набутий під час ведення бойових дій у зоні проведення АТО.

— Хотів би ще раз підкреслити нашу постійну підтримку суверенітету і територіальної цілісності України. Прем'єр-міністр Канади Стівен Харпер, який нещодавно відвідував Україну втретє за останні півтора року, відзначив, що Канада ніколи не визнає незаконну окупацію Росією Криму і буде устало дотримуватись цієї позиції, — зауважив Міністр національної оборони Канади Джейсон Кенні.

Він також зазначив, що Канада надає Україні грошову та економічну підтримку. Зокрема, минулої осені Канада передала десятки тисяч комплектів військового спорядження та амуніції для воїнів, що допомогло їм у боротьбі на Донбасі в зимовий період.

КАНАДА НІКОЛИ НЕ ВИЗНАЄ НЕЗАКОННУ ОКУПАЦІЮ РОСІЄЮ КРИМУ

Окрім цього, з березня поточного року Канада надає Міністерству оборони України дані супутникового моніторингу, тобто фотографії високої чіткості, які допомагають нашим військовим здійснювати поточний аналіз ситуації на Сході держави, відслідковувати переміщення російських бойовиків на Донбасі.

Під час зустрічі Міністр національної оборони Канади позитивно відзначив зміни, які відбуваються в українському оборонному відомстві.

— Реформа Збройних Сил України, яку презентував Міністр оборони України у Брюсселі, має позитивні відгуки серед країн-членів НАТО, — розповів Джейсон Кенні. — Ми й надалі будемо поглиблювати нашу співпрацю та усіляко допомагати українській армії на шляху до змін.

Своєю чергою Міністр оборони України генерал-полковник Степан Полторак подякував канадському народу за підтримку в такі складні для України часи та наголосив, що заплановані навчання мають важливе значення.

— Така довгострокова програма навчань особливо актуальна для нас сьогодні, адже час їхнього проведення співпадає з періодом, який визначено для повного переходу української армії на стандарти НАТО, — зазначив Міністр оборони України.

Володимир СКОРОСТЕЦЬКИЙ

«КВІТОЧКА» НА ТЕРИКОНІ

Один з опорних пунктів 17-го окремого мотопіхотного батальйону розташований ближче ніж за тисячу метрів від позицій противника

«Студент» проводить обслуговування свого СПГ, з якого було знищено два ворожих розрахунки великокаліберних кулеметів ДШК

Комбат Сан Санич

На емблемі 17-го окремого мотопіхотного батальйону викарбуваний девіз частини «Воля і честь». І піхотинці тримають цю «марку». У ході проведення антитерористичної операції на Донбасі вони брали участь у боях біля Маріуполя, Волновахи, Іловайська, Амвросіївки, Станиці Луганської, Щастя та багатьох інших населених пунктів. Нині особовий склад батальйону тримає оборону на одній з важливих ділянок Донецького напряму. Щодня ці хлопці на своїх позиціях зазнають обстрілів з боку проросійських бойовиків, які часто застосовують артилерію та танки, міни і снаряди калібром понад сто міліметрів. Коли бойовики мають намір наблизитись, наші хлопці вогнем змушують їх відступити і не дозволяють ворогу просуватися вглиб української території.

— Наш батальйон за рік свого існування «намотав» на техніці один мільйон двісті тисяч кілометрів. На рахунку особового складу батальйону — знищений танк, ще один добряче пошкоджений, спалені 4 бойові машини піхоти та сотні вбитих і поранених бойовиків, — розповів комбат.

Того дня, коли ми з Олександром Олександровичем були на передовій, російсько-терористичні війська вкотре відкрили вогонь по одному з опорних пунктів. Стрілянина то вщухала, то знову посилювалася, порушуючи лісову тишу, різала вухо і наростала до довгих черг. І так по декілька разів на різних напрямах оборони батальйону. За словами командира підрозділу, його бійці воюють з добре підготовленим, екіпірованим та озброєним противником.

— Серед наших трофеїв є унікальні «речі». Наприклад, РПК зі складним прикладом та нічним прицілом. В українській армії таких немає навіть у спецпризначенців та ВДВ. Це зброя російського «військторгу». До речі, стрілецька зброя виготовлена переважно протягом 1998–2003 років, а патрони і боєприпаси — після 1991 року, — зауважив комбат.

БАТАЛЬЙОН ЗА РІК СВОГО ІСНУВАННЯ «НАМОТАВ» НА ТЕХНІЦІ ОДИН МІЛЬЙОН ДВІСТІ ТИСЯЧ КІЛОМЕТРІВ

Він розповів про активізацію ворожих ДРГ, одне із завдань яких — виявити слабкі місця в нашій обороні, вивчити сили і засоби. А от мотопіхотинці ведуть активну контрдиверсійну боротьбу. І тут розвідники підрозділу не пасуть задніх. Нещодавно захопили одного в полон. Виявився місцевим, двічі засудженим. Тепер дає свідчення представникам контррозвідки.

Опорні пункти батальйону розміщені півкільцем навколо міста. Є такі, що контролюють перехрестя доріг, є замасковані в лісовій хащі, а є такі, що характерні саме для цього регіону, бо облаштовані поблизу чи безпосередньо на териконах. Один із них — «Квіточка»...

Менше ніж за тисячу метрів від нього починається густа лісосмуга. Це вже територія противника. Час від часу «гості» підходять якомога ближче, щоб обстріляти нашу позицію з різної зброї. Однак бійці 17-го їм не по зубах, так відповідають, що ворогові стає непереливки.

На позиції «Квіточки» майорить прапор ВМС.

— А хто тут у вас з флоту? — із цікавості запитали ми.

— Є тут у нас і моряки, — відповіли піхотинці.

Таким виявився командир відділення старшина 1 статті з позивним «Морячок». Свого часу він служив строкову на кораблі управління «Славутич».

На запитання, як потрапив до мотопіхоти, відповів: — «Моряки і на суші б'ють ворога. Нещодавно було бойове зіткнення із диверсантами, і ми дали їм бій, у російських найманців три «300-х», — розповідає «Морячок». — Вранці знайшов одного в лісі, ноги були «перебиті», він не міг рухатися. Свої його залишили.

На опорному пункті звернули увагу, як один із бійців старанно обслуговує свій СПГ. Розговорилися. Цей двадцятидвохрічний хлопець з Червонограда має позивний «Студент», на війну пішов добровольцем і вже кілька місяців захищає Україну. Він особисто знищив кілька розрахунків великокаліберних кулеметів ДШК.

— Весь сектор пристріляний, тому добре знаю, звідки бойовики можуть вийти, — розповідає «Студент». — По техніці б'ю кумулятивним, а піхоті вистачає і осколково-фугасних. Щойно вони усвідомлюють, що працює мій гранатомет, то відразу кивають п'ятами.

На замаскованій позиції чатує й кулеметник «Шановний».

— Буває, що бойовики підходять на відстань 400–500 метрів, обстрілюючи нас зі стрілецької зброї та підствольників ГП-25 і натрапляють на неприємність.

— Війна — це важка робота, боротьба із собою, з противником, психологічна, фізична. Хто кого перехитрує, перестоїть, перетерпить, — розповідає комбат. — Хочу сказати про своїх хлопців: вони — молодці. Всі заслуговують на повагу. Таких героїв не має права ніколи забути ні народ, ні держава. Чимало з них віддали життя за Батьківщину, інші ризикують ним щохвилини.

Віталій СТЕЧИШИН,
Валентин ШЕВЧЕНКО

ПЕРЕМОГА У СЛОВ'ЯНСЬКУ

ЗМІЦНИЛА БОЙОВИЙ ДУХ НАШОГО ВІЙСЬКА

Торік над містом Слов'янськ, який бойовики вважали своєю неприступною фортецею, знову замайорів Державний прапор України

У перший день звільнення переміщуватися по Слов'янську можна було тільки в супроводі розвідників. Адже дороги в місто все ще могли бути заміновані, а безпечний прохід знали не всі

Ранок, коли військовослужбовці Збройних Сил України почали спецоперацію зі звільнення Слов'янська, ми зустріли на борту військового літака транспортної авіації, який прямував на Схід країни. Про мету та терміни відрядження в зону проведення АТО наша група військових журналістів могла лише здогадуватися. Зайвих запитань офіцерам підрозділу спецпризначення, які були поруч з нами, ніхто не задавав.

Пересіли у вертоліт, який летів на максимально низькій висоті. Здавалося, можна було торкнутися руками золотого колосся на полях. На душі було спокійно, адже всі знали, що на низьких висотах крилата машина стає невразливою для ворожих зенітних ракетних комплексів.

За 20 хвилин дісталися штабу АТО, звідки згодом у броньованих авто вирушили у визначеному напрямку.

Того дня потрапити у Слов'янськ можна було тільки в супроводі розвідників. Адже дороги в місто все ще могли бути заміновані, а безпечний прохід знали не всі. Нам пощастило бути в колоні супроводу та дістатися міста слідом за передовою групою.

Перші ознаки війни було видно вже на підступах до Слов'янська. У приватному секторі чорніли діри від снарядів. В одному з житлових блоків снаряд прошив декілька поверхів. У будинку поряд не було даху. Крізь повалені дерева, сотні метрів обірваних електродротів, згорілий міський транспорт. Автобусні зупинки та кіоски вздовж дороги були подірявлені кулями. Про мирне життя нагадували лише кози та корови, які розмірено пощипували траву поруч.

Місто зустріло нашу групу безлюдними вулицями з посиленими фортифікаціями та центральною площею із забарикадованою будівлею міськради. Розвідники увійшли до Слов'янська майже одночасно з приїздом зі штабу АТО тодішнього Міністра оборони Валерія Гелетея у супроводі групи генералів і офіцерів, серед яких були й ми.

Вийшовши з машини на площу, зловив себе на думці, що десь я це місце вже бачив, а тоді згадав картинку з телевізійних новин, що останніми місяцями не сходила з екранів телебачення. Це й був Слов'янськ.

ПІД ЧАС ПІДНЯТТЯ ДЕРЖАВНОГО ПРАПОРА ПРОЛУНАЛА АВТОМАТНА ЧЕРГА, ПОТІМ ЩЕ І ЩЕ. ВСІ МИТТЄВО ЛЯГЛИ НА ЗЕМЛЮ ТА ЗАЙНЯЛИ КРУГОВУ ОБОРОНУ

Будівля міськради опоясана щільним рядом мішків з піском. У ньому виднілися отвори-бійниці на випадок нападу. І він таки стався. На нас. Проте із зовсім іншого боку.

...Під час підняття Державного прапора пролунала автоматна черга, потім ще і ще. Всі миттєво лягли на землю та зайняли кругову оборону. Поруч знаходився військовий журналіст полковник Владислав В., який не переставав знімати портативною відеокамерою та з «калашом» наперевіс. До речі, про цього відчайдушного офіцера потрібно розповідати окремо, але не можу не сказати про його сміливість та відвагу. Адже саме він зайшов у Слов'янськ з першим променем сонця разом із передовою групою розвідників, що здійснювала зачистку міста та розміновувала будівлю міськради. І все це зняв на відеокамеру, відеоряд з якої миттєво розлетівся по всьому світу.

…Охорона, що стояла по периметру площі, спрацювала чітко, терориста ліквідували. Пізніше виявилося, що бойовик, озброєний двома «Мухами», вибігши з укриття, намагався зробити прицільний постріл. Одна «Муха» була на бойовому взводі, а його палець — на спусковому гачку. Проте терориста випередили на якусь десяту секунди. Отримавши кілька куль, він замертво впав на землю, не встигнувши вистрілити. Всю нашу групу врятували професіоналізм і миттєва реакція бійців охорони. Це були армійські спецпризначенці.

Коли все вгамувалося, стало відомо й інше. Банда бойовиків, яка поспіхом тікала, покинула у підвалах міськради величезні запаси зброї та боєприпасів.

Згодом звідти почали виносити значний арсенал протитанкових ракетних комплексів, снарядів і ПЗРК. Потім з'явилося чимало ящиків з патронами, деякі з яких були заміновані саморобними вибуховими пристроями. Тож всередину будівлі пускали тільки військових, вже знайомих з внутрішньої постановкою розтяжок — спеціально обладнаних пасток, контакт з якими міг призвести до вибуху.

— Товаришу підполковник, ви мене впізнаєте? — знімаючи тактичні окуляри, звернувся до мене один із спецпризначенців, який стояв у периметрі охорони будівлі міськради.

Через отвір у балаклаві на мене дивилися очі, за якими важко було вгадати людину, навіть якщо ти її добре знаєш.

Знявши шолом та стягнувши балаклаву, він запитав:

— А так?

На мене з усмішкою дивився молодий чоловік з короткою рудою бородою, а я ніяк не міг згадати, де ми зустрічалися. Згодом з'ясувалося, що з цим офіцером декілька років тому були разом у миротворчій місії на Африканському континенті, а зараз він служить в одному з полків спецпризначення, підрозділ якого вранці того дня проводив зачистку міста.

Зрозуміло, що спецпризначенці — хлопці круті, але й вони — живі люди з усіма притаманними почуттями, зокрема й страхом. Просто хтось його приборкує краще, хтось гірше. Я подумав про це і запитав:

— Боязко було заходити в місто?

Після невеличкої паузи він з властивою цим хлопцям відвертістю відповів:

— Боязко. Але… робота в нас така.

За деякий час на центральну площу почали виходити мирні жителі, з інтересом розглядаючи наших військових і обережно розпитуючи їх, щоб зрозуміти, якою мовою вони говорять. Коли чули російську, їхня войовничість одразу зникала, вони заспокоювалися, починали розуміти, що їм не загрожує те, чим їх лякали бойовики.

І мені подумалося, що завдяки таким, як цей хлопець, тисячам українців, які сьогодні зі зброєю в руках продовжують відстоювати територіальну цілісність України на Донбасі, відбувається переродження нашого духу. І Державний прапор, що гордо замайорів над міськрадою Слов'янська, де кілька місяців було лігво бойовиків, став черговим підтвердженням цього.

Того дня був також звільнений Краматорськ. Непевні дії бойовиків на Донбасі дозволили Україні виграти час і стабілізувати ситуацію в інших областях. Була ліквідована загроза наступу на Харків, а також в інші точки на Південному Сході, оскільки розташування Слов'янська і Краматорська було і залишається найважливішим центром комунікацій. То була потужна символічна перемога для України, що зміцнила бойовий дух армії.

Вадим КОВАЛЬОВ

ДЕНЬ ВИЗВОЛЕННЯ ТА НОВОЇ НАДІЇ

5 липня Слов'янськ відзначить річницю звільнення від терористичної окупації. День, коли бойовики під натиском Збройних Сил України залишили Слов'янськ і на будівлю міськради був повернутий національний прапор, адміністрація міста планує відзначити святковими заходами.

«У новій історії нашої держави й нашого міста є як трагічні, так і радісні дати. 12 квітня 2014 стало трагічною датою й символізувало початок збройного конфлікту на Україні, а 5 липня, відповідно, стало Днем визволення, днем нової надії», — сказав виконувач обов'язків міського голови Олег Парасольок.

Серед заходів, які плануються, — різноманітні виставки, дискусійні майданчики та громадські форуми, демонстрація фільмів та святковий концерт.

ЧЕМПІОНИ ПЕРЕМАГАЮТЬ ЗАВЖДИ

Старший сержант Шишкевич застав той період, коли батальйон «Горинь» виконував бойові завдання, маючи тільки легку стрілецьку зброю, а з транспорту — кілька старенських шкільних автобусів та легковиків

Майстру спорту міжнародного класу, чемпіону Європи та багаторазовому чемпіону України з пауерліфтингу Анатолію Шишкевичу зараз сорок п'ять років. Уже дев'ятий місяць він служить в одному з підрозділів 2-го окремого мотопіхотного батальйону «Горинь». Найбільше бажання Анатолія — якнайшвидша перемога над загарбниками та повернення в рідне село до півсотні юних вихованців заснованого ним спортивного клубу.

Загалом і сам Шишкевич, і його спортивний клуб — унікальні. Уявіть собі пересічне українське село, в нашому випадку — Павлівку Херсонської області на самісінькому кордоні з Кримом. Село має звичайнісіньку інфраструктуру, за якої наявність гарного спортзалу поза будівлею школи вважалося мрією. 2002 року Анатолію набридла ситуація, коли молодь витрачала дозвілля на цигарки та випивку. Він вклав у справу власні гроші, надихнув на інвестиції в здоров'я молоді місцевих підприємців та на базі комунального приміщення створив професійний тренажерний клуб.

На момент мобілізації Шишкевича в клубі тренувалося понад п'ятдесят юнаків і дівчат та майже стільки ж дорослих. Деякі мешканці навколишніх сіл регулярно приїздили на заняття за будь-якої погоди за десятки кілометрів. А результати роботи сільського тренера просто вражають. У вересні 2013 року вперше на території України в Черкасах проводився чемпіонат Європи під егідою Всесвітньої бездопінгової федерації пауерліфтингу. В змаганні з 250-ма учасниками з 13 країн світу сільські спортсмени посіли п'ять перших та чотири других місця, а сам Шишкевич виборов першість у жимі штанги лежачи з чемпіонським результатом у своїй ваговій категорії в 220 кілограмів.

Коли відбулася анексія Криму, а на Донбасі розгорілася війна, Анатолій передав справу сину Богдану — також майстру спорту з пауерліфтингу, а сам пішов до військкомату за повісткою й через два дні вже був у навчальній військовій частині.

Старший сержант Шишкевич застав той період, коли батальйон «Горинь» виконував бойові завдання, маючи тільки легку стрілецьку зброю, а з транспорту — кілька старенських шкільних автобусів та легковиків. Доозброювали та дооснащували частину вже в зоні АТО безпосередньо в ході бойових дій.

А як саме батальйон воював та воює, може свідчити наполегливе прагнення ворожих засобів масової інформації впливати на моральний настрій бійців та членів їхніх родин через фейкові повідомлення про нього. Вже кілька разів ворог віртуально повністю знищував «Горинь» то за допомогою вогню із РСЗВ «Град», то в прямих бойових зіткненнях. Бійці батальйону висміюють ці побрехеньки. Вони дійсно тривалий час перебували в районах постійних обстрілів із «Градів» та великокаліберної артилерії, обстріли зі стрілецької зброї для них звичне явище. Але втрати в частині мінімальні, що сам Шишкевич коментує так:

Чемпіон Європи Анатолій Шишкевич мріє про дійсно народну владу

— Ворог мислить застарілими категоріями і ще погано розуміє, що українська армія вже інша. Вона навіть краща, ніж була за радянських часів, коли я служив строкову. Добре пам'ятаю знущання з молодших за строком призову, хамство командирів, подвійні стандарти у вихованні та ідеології. Після розвалу Союзу нашу армію ще більше двадцяти років нищили й обкрадали. Люди все це бачили й не бажали відправляти своїх синів на службу. Але зараз, коли на нашій землі загарбник, все змінилося: виникли інші стосунки між військовослужбовцями, інша ідейна база, інші традиції. Тому б'ємося не за страх, і воюємо при цьому завзято та вміло. Я впевнений, що після війни батьки проводжатимуть хлопців на службу з гордістю. Тисячі наших волонтерів уже показали зміну суспільного ставлення до армії. Країні зараз важко, і без такої просто-таки всенародної підтримки нам було б сутужно. А війна раніше чи пізніше все одно закінчиться нашою перемогою, бо воюють не танки, воюють люди за свою свободу. Все краще, що ми здобуваємо на цій війні, передамо у спадок молоді…

Народну підтримку «Горинь» добре відчуває завдяки волонтерам Сумської та Рівненської областей. Люди передають бійцям усе, що можуть, навіть учні шкіл та професійних училищ роблять свої внески. Наприклад, узимку учні одного з рівненських професійних училищ пошили для батальйону сто комплектів зимової форми з тканини, придбаної за кошти з районного бюджету.

Є ще одна обставина, яка вселяє в Анатолія Шишкевича впевненість у невідворотності українських змін:

— Уявіть собі парадоксальність ситуації. Для вибраної за старої влади сільської ради рідної Павлівки я — «каратель». Коли мої друзі почали мені дзвонити і розповідати про таке ставлення до учасників АТО, я спочатку не повірив. Але нашим дружинам та дітям місцева влада це каже просто в очі! Ніхто не хоче воювати, всі хочуть миру та достатку, ще живі спогади про мільйони загиблих у Другу світову українців. Не ми розпочали цю братовбивчу війну, та саме ми з нею покінчимо. А одночасно покінчимо і з тими, хто чекає на повернення злодійської кліки. Сказати, яким чином?..

Чемпіон сказав, і я вкотре переконався, що українці змінилися не менше за свою армію. За його словами, ніхто з односельців і не думає про насильство. Відпускники із зони АТО звертались з проханням вплинути на сільських чиновників до районної адміністрації, але та не може нічого вдіяти. Тому рішення проблеми селяни побачили в іншому. Тільки на ділянці лінії розмежування, яку обороняє підрозділ Шишкевича, воює восьмеро його побратимів з Павлівки. Вони активно спілкуються із земляками телефоном, багато хто побував у короткостроковій відпустці. А під самою Павлівкою біля кордону з анексованим Кримом дислокується підрозділ, де Анатолій до направлення в 2-й мотопіхотний був старшиною. А ще в Шишкевича більше сотні вихованців, які вірять його слову. Восени відбудуться місцеві вибори, і охочі отримувати зарплатню від держави та за народний же кошт таврувати її захисників словом «каратель» підуть шукати нову роботу.

НЕ МИ РОЗПОЧАЛИ ЦЮ БРАТОВБИВЧУ ВІЙНУ, ТА САМЕ МИ З НЕЮ ПОКІНЧИМО

Анатолію Шишкевичу зараз сорок п'ять років. Він добре виконує свою бойову роботу, але думає про майбутнє. Найбільше його бажання — якнайшвидша перемога над загарбниками та повернення в рідне село до вихованців клубу, власних тренувань та відновлення в селі дійсно народної влади. Чемпіони, як правило, перемагають завжди.

Віктор ШЕВЧЕНКО

«ПІРАТ» СЕРГІЙ ФІЛІППОВ НАСЛІДУЄ БОЙОВІ ТРАДИЦІЇ КОЗАКІВ

Молодший лейтенант медичної служби 28-річний Сергій Філіппов заплітає свого оселедця у косу

Кого тільки не зустрінеш на передовій. Часто трапляються досить колоритні та неординарні особистості. Молодший лейтенант медичної служби 28-річний Сергій Філіппов — саме такий.

Філіппов — начальник медичного пункту одного з батальйонів 92-ї окремої механізованої бригади, яка виконує завдання в секторі «А». Зі слів командування, не лише відмінний фахівець своєї справи, але й майстер теревені правити і дотепно жартувати. До того ж офіцер-медик має неординарну зовнішність: великі руді вуса та заплетений у косу козацький чуб-оселедець.

— Це давня національна українська бойова зачіска, — каже він. — Якщо вже служиш в армії, яка воює, то треба наслідувати й бойові традиції.

Сергій родом з міста Костянтинівка Донецької області. Закінчив Харківський медичний університет, торік у серпні був мобілізований. У війську оглядає хворих та поранених, надає медичну допомогу, евакуйовує до стаціонарних лікувальних закладів та навчає солдатів основ надання домедичної допомоги.

ОФІЦЕР-МЕДИК МАЄ НЕОРДИНАРНУ ЗОВНІШНІСТЬ: ВЕЛИКІ РУДІ ВУСА ТА ЗАПЛЕТЕНИЙ У КОСУ КОЗАЦЬКИЙ ЧУБ-ОСЕЛЕДЕЦЬ

— Свій радіопозивний я отримав першого дня. Нас, щойно мобілізованих, привезли до військової частини, — розповідає він. — Ми ще не встигли роздивитися навколо, зрозуміти, що і до чого, але почали розміщуватись. Заходжу до казарми, мені показали, де спатиму. І буквально в дверях зіштовхуюсь з якимсь чоловіком у військовій формі. Дивлюсь на нього: міцний, накачаний. Він мене так само критично оглядає з ніг до голови. А на мені смугастий тільник, на голові — синя бандана. «О, а це що за Джек Горобець?..» Ну, всі ж бачили фільми про піратів Карибського моря, пам'ятають Джоні Депа — «капітана Джека Горобця». Я пожартував, відповів із наголосом на слові «капітан»: «Так точно, капітан Джек Горобець!!!» А той чоловік ляснув мене по плечу: ти в мене дослужишся ще до капітана! Так я познайомився з комбригом і зажив мій радіопозивний. Відтоді мене називаються піратом.

Володимир СКОРОСТЕЦЬКИЙ

НА ПЕРЕДОВІЙ

Чимало підрозділів Збройних Сил України зараз перебувають у зоні проведення АТО. Пропонуємо до вашої уваги світлини з буденного життя захисників України, на яких зображено воїнів з 93-ї механізованої та 95-ї аеромобільної окремих бригад, бійців одного з батальйонів 30-ї окремої механізованої бригади, військовослужбовців 17-го батальйону територіальної оборони, а також армійців зведеного загону Повітряних Сил «Дика качка».

Неподалік донецького аеропорту розташовується блокпост «Зеніт», на якому помітні сліди страшних боїв, що відбуваються із самого початку АТО. Зараз тут служать бійці зведеного загону Повітряних Сил «Дика качка». Терористи постійно обстрілюють його з важких мінометів 120 мм та інших озброєнь. Однак українські військові продовжують спостереження за будь-яких умов, оскільки аеропорт є важливим об'єктом.

За словами бійців 2-го батальйону 95-ї Житомирської аеромобільної бригади, в Авдіївці перемир'ям і не пахне. Російсько-терористичні війська постійно й цілодобово ведуть обстріли з усіх видів зброї. А тим часом українські десантники продовжують укріплювати свої позиції та готуються до нових боїв.

17-й батальйон займає позиції в районі Горлівки та Дзержинська.

Інф. «НА»

Фото Олександра КЛИМЕНКА

«УКРАЇНА МАЄ БУТИ ВЕЛИКОЮ МОРСЬКОЮ ДЕРЖАВОЮ, А НЕ КРАЇНОЮ БІЛЯ МОРЯ»

На сьогодні корабельний склад національних ВМС налічує близько 50 бойових кораблів, катерів, допоміжних і спеціальних суден

5 липня військові моряки України відзначать професійне свято — День Військово-Морських Сил. Про те, як вони служили останні півтора року і про перспективи розвитку розповідає командувач Військово-Морських Сил Збройних Сил України віце-адмірал Сергій Гайдук:

— Військово-Морські Сили — це не лише кораблі й катери. Це міні-збройні сили, до яких окрім корабельного складу, входять морські авіація та піхота, берегові ракетно-артилерійські війська, частини спецпризначення, бойового і матеріально-технічного забезпечення. Після анексії Криму ми опинились у критичній ситуації. Змушені були евакуювати з окупованого півострова майже сотню військових структур. Це бойові кораблі, судна забезпечення, літаки, сотні автомобілів, бронетранспортерів, спеціальна техніка, три тисячі військовослужбовців. Усе це перевезли до Одеського, Миколаївського і Очаківського гарнізонів. Там треба було швидко створити відповідну інфраструктуру. Паралельно з виконанням бойових завдань ми почали відновлювати втрачену боєздатність: доукомплектовували особовий склад, відновлювали технічний стан наявного корабельного складу, морської авіації та військової техніки. Ми виконали все у найкоротші терміни, провели бойові злагодження і приступили до виконання завдань у зоні відповідальності в районі проведення АТО.

Командувач Військово-Морських Сил Збройних Сил України віце-адмірал Сергій Гайдук спілкується з майбутніми офіцерами Українського флоту

РОСІЯ ДОСІ НЕ ПОВЕРНУЛА З АНЕКСОВАНОГО КРИМУ 16 КОРАБЛІВ

— Скільки кораблів є у Військово-Морських Силах?

— Зараз є близько 50 одиниць корабельного складу. Це власне бойові кораблі, катери, допоміжні й спеціальні судна. Вони активно виконують бойові завдання — здають курсові задачі, проводять стрільби по надводних і повітряних цілях, прикривають морські ділянки державного кордону. Нещодавно фрегат «Гетьман Сагайдачний», ракетний катер «Прилуки», рейдовий тральщик «Генічеськ» разом з морською авіацією вигнали судно країни-агресора. Вартовий корабель Чорноморського флоту Росії проводив розвідувальну діяльність біля наших територіальних вод. До речі, Росія досі не повернула з анексованого Криму 16 кораблів.

Інтенсивно працюють морські авіатори, війська берегової охорони, майже рік воюють у зоні АТО морські піхотинці. Водночас ведеться підготовка мобілізованих військовослужбовців. Цю роботу виконуємо в окремих бригадах військ берегової оборони, артилерійських групах, батальйонах морської піхоти. Сьогодні вже завершили бойове злагодження підрозділів, розгорнули їх в районах бойового призначення.

— Як триває міжнародне співробітництво?

— Незважаючи на труднощі, темпів ми не знизили. У вересні торік провели українсько-американські навчання «Сі Бриз». Цього року заплановані навчання у ширшому форматі, з повноцінною береговою складовою, яка протягом останніх років була відсутня. У Чорному морі ми постійно проводимо навчання типу PASSEX з кораблями країн-партнерів. Найближчим часом наш корабель візьме участь у міжнародному військово-морському навчанні біля берегів Румунії. Наші військовослужбовці стажуються на флотах інших країн.

— Втрачену систему освіти вдалось відновити?

— Практично з нуля. З вересня 2014 року ми

МОРЯКИ ПРИСЯГАЛИ НА ВІРНІСТЬ УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДУ ПОТАЙ

18 січня 1992 року перші моряки склали присягу на вірність українському народові. Це були випускники школи водолазів Чорноморського флоту. Керівництво школи виступало категорично проти, однак командир 3-ї роти школи водолазів капітан 3 рангу Олександр Клюєв потай провів ритуал у приміщенні канцелярії роти. Першим присягу склав сам, за ним його заступник — Віктор Кравченко, командири навчальних взводів, мічмани, старшина роти і майже всі матроси 3-ї роти.

5 квітня 1992 року Президент України видав Указ № 209 «Про невідкладні заходи по будівництву Збройних Сил України», яким передбачав сформувати Військово-Морські Сили України на базі сил Чорноморського флоту.

21 липня 1992 року сторожовий корабель Чорноморського флоту СКР-112 (командир екіпажу — капітан-лейтенант Сергій Настенко) підняв український прапор і вирушив з Криму до Одеси з метою увійти до складу ВМС України. Це було наслідком принизливого ставлення на Чорноморському флоті до тих, хто присягнув на вірність українському народові. Офіцерам не присвоювали військові звання, виключали зі списків на отримання житла.

Російська сторона намагалася атакувати бунтівний СКР-112 з води і з повітря. Але відповідь капітана 2 рангу Миколи Жибарєва була такою: «Я йду під Державним прапором України в її територіальних водах і слідую в український порт Одеса. На провокації відповідати не буду, але готовий себе захищати».

28 липня 1992 року на кораблі управління «Славутич» підняли Державний прапор України. Це був перший корабель, побудований для ВМС України. У червні 1993 року розпочав випробування корвет «Луцьк», побудований на заводі «Ленінська кузня» в Києві. 14 липня 1993 року з Керченського суднобудівного заводу «Залив» до Севастополя прибув фрегат «Гетьман Сагайдачний». 1 липня 1993 року під Севастополем було сформовано перший батальйон морської піхоти ВМС України.

19 серпня 1992 року на базі двох севастопольських військово-морських училищ було створено Севастопольський військово-морський інститут, якому в жовтні 1999 року постановою Кабінету Міністрів України присвоєно ім'я адмірала П.С.Нахімова.

17 червня 1993 року на зустрічі президентів України і Росії в Москві підписано Угоду про невідкладні заходи щодо формування ВМС України і ЧФ РФ на базі колишнього Чорноморського флоту СРСР, в якій було сплановано розподіл останнього за принципом 50 на 50 відсотків.

2 липня 1994 року з нагоди 50-річчя з дня висадки союзних військ у Нормандії фрегат «Гетьман Сагайдачний» здійснив похід до французького Руана. Це був перший далекий похід корабля ВМС України.

1997 року завершився розподіл колишнього Чорноморського флоту СРСР. Військово-Морським Силам України було передано 43 бойові кораблі, 132 судна та катери, 12 літаків, 30 гелікоптерів, 227 берегових об'єктів, а також значну кількість техніки, озброєння, боєприпасів тощо.

22 березня 2011 року десантний корабель «Костянтин Ольшанський» вирушив до Лівії, щоб евакуювати громадян України з країни, охопленої громадянськими повстаннями. Взяв на борт 193 пасажири, з них 85 громадян України та 108 громадян 14 країн світу, і 4 квітня відправився на Мальту, де висадив 79 осіб, після цього з громадянами України і СНД відправився в Севастополь, куди прибув 11 квітня.

24 вересня 2013 року флагман вітчизняного флоту фрегат «Гетьман Сагайдачний» з гвинтокрилом Ка-27ПР і підрозділом спеціального призначення вирушив у похід у північно-західну частину Індійського океану з метою участі в операції НАТО з протидії піратству на морі «Океанський щит» і операції Європейського Союзу «EU NavFor Atalanta».

Володимир ВІВАТ

відновили чотири навчальні заклади — факультет ВМС Одеської національної морської академії, відділення військової підготовки мореходного коледжу технічного флоту Одеської національної морської академії, військово-морський ліцей, 198 навчальний центр ВМС. Правда, всі вони розпорошені на різних фондах, що ускладнює процес підготовки. У питанні військової освіти ми маємо амбітний план — створити цілісний навчально-майновий комплекс — інститут, а в подальшому академію Військово-Морських Сил.

— Який технічний стан флоту?

— Багато кораблів вже відслужили встановлений термін експлуатації і застаріли. Оновлювати їх плануємо за рахунок будівництва нових зразків на підприємствах України і отримання техніки за рахунок міжнародної технічної допомоги. Тобто шляхом реекспорту з країн, які використовують аналогічні зразки. Таку ж техніку застосовує Болгарія, Румунія, Польща, країни Балтії, Китай.

— Якої техніки і озброєння найбільше не вистачає?

— Сучасних кораблів-носіїв керованої ракетної зброї. Наявність такої техніки є головним стримуючим фактором для країни агресора. Однак на ці кораблі потрібні великі гроші. Проте і в цьому питанні ми не стоїмо. Нещодавно я відвідав завод «Ленінська кузня». Там будують два сучасні броньовані артилерійські катери. Вони готові на 80%. Сподіваюсь, ми їх випробуємо і візьмемо на озброєння вже до кінця року. У Миколаєві для Військово-Морських Сил будується новий корвет «Володимир Великий». До процесу переоснащення Військово-Морських Сил ми підходимо ширше. Одночасно модернізуємо всі складові. Разом з іншими міністерствами і відомствами будуємо сучасну систему визначення надводної і підводної обстановки.

У МИКОЛАЄВІ ДЛЯ ВІЙСЬКОВО-МОРСЬКИХ СИЛ БУДУЄТЬСЯ НОВИЙ КОРВЕТ «ВОЛОДИМИР ВЕЛИКИЙ»

— Якими будуть українські Військово-Морські Сили в майбутньому?

— Не дуже чисельними, але сучасними, збалансованими, здатними виконувати завдання навіть у дальній морській зоні. Будуть спроможні захисти Україну з боку моря і забезпечити інтереси держави у світовому океані. Події останнього року довели, що будь-яка країна, за виключенням супердержав, не може протистояти зовнішній агресії наодинці. Питання колективної безпеки досі актуальне. Сьогодні на виконання рішення Президента працюємо над пілотним проектом «Модель розвитку Військово-Морських Сил Збройних Сил України». Головним його завданням є створення таких Військово-Морських Сил, які були б повністю сумісними з флотами країн НАТО і Євросоюзу. У процесі роботи ми використовуємо досвід іноземних колег. Цей проект буде своєрідною дорожньою картою, яка вказуватиме, які кораблі треба будувати чи купувати, як облаштовувати системи базування, готувати особовий склад. Там будуть виписані напрями розвитку всього морегосподарського комплексу країни — кораблебудівна програма, розвиток портової інфраструктури. Реалізація цього плану дозволить відновити повну боєздатність Військово-Морських Сил, які зможуть виконувати всі доручені завдання. Однак розвивати національний флот треба у комплексі з розвитком усіх галузей, пов'язаних з діяльністю в морі. Обов'язковою умовою цього є прийняття і реалізація Державної програми кораблебудування, розвитку суднобудівної галузі, інфраструктури портів України та пунктів базування вітчизняного флоту на 25–30 років.

— Україна має потенціал для розвитку?

— Наша держава має велику територію та чималу за довжиною берегову лінію. Ми не реалізовуємо цей потенціал. Україна має бути великою морською державою, а не просто країною біля моря. Щоб цього досягти, треба розвивати морську галузь у сферах суднобудування, цивільного судноплавства, портової інфраструктури, морської науки і освіти, безпеки на морі. На жаль, поки ні суспільство, ні органи влади не усвідомлюють важливості цього. Немає єдиних бачень розв'язання проблеми і конкретних заходів.

— Як відзначатимете професійне свято?

— Дякуючи Президенту, відзначимо День Військово-Морських Сил у першу неділю липня. Більше не прив'язуватимемо професійне свято українських військових моряків до свята флоту сусіда-агресора. Точно не будемо святкувати, не буде ніяких пафосних урочистостей, парадів кораблів і салютів. Це неможливо, коли на Сході країни триває війна і гинуть люди. Вшануємо ветеранів флоту, подякуємо особовому складу за віддану службу. Сплануємо заходи так, щоб у них взяло участь якомога більше одеситів і гостей міста. У Морському вокзалі Одеси відкриємо фотовиставку, присвячену бойовим будням флоту, бажаючі зможуть відвідати наші кораблі. 5 липня урочисто піднімемо на кораблях військово-морський прапор, виголосимо привітання, покладемо квіти на воду на честь загиблих моряків та до пам'ятника невідомому матросу на Алеї Слави, вручимо державні нагороди. Плануємо провести велопробіг у тільняшках.

Вітаю усіх військових моряків з Днем Військово-Морських Сил Збройних Сил України. Не сумнівайтесь, національний флот відродиться, Україна буде пишатися своїми Військово-Морськими Силами.

Сергій ДАНИЛЕНКО, Олег ЧУБУК.
Фото Олександра ШЕПЕЛЄВА

ВІЙСЬКОВІ МОРЯКИ ВЧАТЬСЯ ПЕРЕМАГАТИ

Упродовж півроку у Військово-Морських Силах зросла кількість заходів з бойової підготовки. Навчання проводяться з урахуванням досвіду бойових дій на Сході України.

Активно взаємодіють військові моряки з іншими родами військ та силовими відомствами України. Відповідні навчання, в яких відпрацювали комплекс заходів для відбиття агресії з напрямку моря, відбулись навесні. Кораблі виконали тактико-спеціальні та тактичні завдання, провели артилерійські стрільби по надводних цілях.

Комплекс навчань і тренувань з підвищення рівня бойової виучки охопив не лише надводні та підводні, а й берегові сили вітчизняних ВМС. Зокрема, флотські артилеристи постійно відпрацьовують вогневі й супутні завдання. Гармаші в різноманітних погодних умовах тренуються обороняти морське узбережжя, вражати морські цілі із закритої та відкритої вогневих позицій, організовувати переправи через водні перешкоди тощо.

У ході навчань демонструють високий професійний рівень і морські піхотинці. Підрозділи чорних беретів відпрацьовують марші та розгортання у визначених районах, десантуються повітрям та з кораблів на необладнане узбережжя, блокують диверсійно-розвідувальні групи умовного противника, проводять контрзасадні дії.

КУРСАНТИ ПРОХОДЯТЬ ПРАКТИКУ НА КОРАБЛЯХ НАТО

Під час цьогорічної вступної кампанії на факультет Військово-Морських Сил Одеської національної морської академії відберуть сотню курсантів. Перевагу надаватимуть абітурієнтам, які мають досвід військової служби, брали участь в АТО та є відмінниками навчання.

Зазначений факультет є правонаступником Академії ВМС України ім. П. С. Нахімова, передислокованої весною 2014 року з окупованого Севастополя. Тоді понад 100 курсантів залишилися вірними присязі українському народові та переїхали до Одеси разом зі своїм вишем. Навчальному закладу вдалося зберегти третину професорсько-викладацького складу.

Після передислокації навчальний заклад інтегрували до структур Одеської національної морської академії. Її матеріально-технічна база відповідає міжнародним стандартам. Усі курсанти проходять практику на кораблях Військово-Морських Сил ЗС України, кращі — на суднах країн НАТО. Випускники факультету отримують дипломи військового і цивільного зразка.

Сьогодні підготовка на факультеті ведеться за кількома напрямами — комплекси та системи озброєння ВМС, радіоелектронні комплекси та системи озброєння і техніки ВМС, експлуатація суднових енергетичних установок, судноводіння.

Володимир ВІВАТ

Фрегат «Гетьман Сагайдачний» здійснює патрулювання визначеного району Чорного моря

ФЛАГМАН «ГЕТЬМАН САГАЙДАЧНИЙ» ГОТОВИЙ ВІДБИТИ АТАКУ

Екіпаж флагмана Військово-Морських Сил Збройних Сил України фрегата «Гетьман Сагайдачний» під керівництвом командира корабля капітана 2 рангу Дениса Іваніна продовжує брати активну участь у бойових навчаннях. Нещодавно моряки здійснили контрольний вихід у море з метою виконання навчально-бойових завдань та патрулювання визначених районів Чорного моря.

На переході морем моряки відпрацьовували засоби ППО корабля при відбитті ударів противника, бій з кораблем противника, відбиття нападу маломірних швидкісних засобів, організацію універсальної оборони корабля на переході морем. Також взяли участь у протипідводнодиверсійній обороні корабля, де виконали бойові вправи з профілактичного гранатометання. Окрім цього, бойові розрахунки виконали практичні артилерійські стрільби по визначених цілях, навчання на протичовнових гідроакустичних засобах корабля з виявлення та супроводження підводних цілей, здійснили перевірку точності визначення координат цілі та елементів її руху.

Під час виходу в море екіпаж вертольота Ка-27 10-ї морської авіаційної бригади Військово-Морських Сил Збройних Сил України відпрацював зліт та посадку на палубу фрегата, радіообмін інформацією англійською мовою, екстрені дії у випадку втрати радіозв'язку, а також різноманітних аварійних ситуацій при відмові авіаційної техніки, процедури взаємодії гвинтокрила та корабля, а також його технічного обслуговування.

Під час роботи в морі фрегат «Гетьман Сагайдачний» взаємодіяв з літаками Бе-12 та Ан-26 10-ї морської авіаційної бригади ВМС Збройних Сил України, які виконували в повітрі навчально-бойові завдання.

Сергій ДАНИЛЕНКО

БРОНЬОВАНА «ЩЕЛЕПА» ЗАХИСТИТЬ ШИЮ І ГОЛОВУ

Балістична маска ЗБМ МК-3 не має аналогів на пострадянському просторі

Балістична маска «Кіборг» важить 450 грамів

Під час бою балістична маска «Кіборг» надійно захистить обличчя та шию військовослужбовця від куль, осколків, вибухових хвиль, а також фрагментів захисних споруд і укриттів. Уже понад рік над її подальшим удосконаленням працюють інженери Білоцерківського механічного заводу (цей виріб поки що не має аналогів на пострадянському просторі). До речі, одними з перших балістичні маски почали виготовляти американці. Нині вони мають чимало різних модифікацій цього бронеелемента, який активно використовується в армії США.

Захисною основою української маски «Кіборг» є композитний матеріал з поліетилену та кевлару. Чохол маски білоцерківці виготовляють зі зносостійкої тканини ТМ Cordura щільністю 500 den, що робить її значно стійкішою до розривів. Цю броньовану «щелепу» також обладнано зручними накладними кріпленнями з текстильної липучки, яка розрахована на майже 10000 циклів.

В основній системі кріплення використані надійні застібки-фастекси з ацеталю. Всі кріплення є універсальними, сумісні з основними типами кевларових шоломів. У середині чохла — зручна змінна гігієнічна фіксуюча підкладка, обрамлена спеціальною 3d-сіткою, що відводить вологу. За рік інженерам вдалося створити три модифікації маски «Кіборг» — ЗБМ МК-1, ЗБМ МК-2, ЗБМ МК-3.

Наприкінці минулого року Центральним науково-дослідним інститутом озброєння та військової техніки Збройних Сил України було проведено натурні випробування захисної балістичної маски «Кіборг» ЗБМ МК-1. Вона витримала постріли в передню частину маски патроном з кулею ПСт (має сталевий грибоподібний сердечник та збільшену пробивну дію). Друга модифікація ЗБМ МК-2 відрізняється від першої тим, що фронтальний елемент захисту збільшено, а флангові — дещо зменшено для того, щоб зручніше було цілитися зі стрілецької зброї.

МАСКА ЗДАТНА ВИТРИМАТИ ВЛУЧЕННЯ СЕМИ КУЛЬ ПАТРОНА ПМ 9х18 З ВІДСТАНІ 5 МЕТРІВ

ЗБМ МК-1 та ЗБМ МК-2 оснащено універсальними ремінними кріпленнями, які сумісні з більшістю кевларових шоломів. Кріплення передбачає можливість швидкого знімання. За потреби конструктори Білоцерківського механічного заводу можуть здійснювати виробництво зручних та ергономічних полімерних кріплень, які будуть сумісні з конкретною моделлю шолому. В конструкції ЗБМ МК-1 та МК-2 передбачено кишеню для встановлення додаткового захисту у вигляді м'якого та/або жорсткого (керамічного або бронесталевого) захисного балістичного пакета. За потреби в конструкцію маски можуть бути інтегровані захисні окуляри різного ступеня захисту, переговорні пристрої, протигазові фільтри тощо.

У бойових випробуваннях маски взяли участь бійці 74-го окремого розвідувального батальйону. Військовослужбовці відзначили, що в ній не запотівають окуляри, зручно дихати, маска не зменшує огляд, не вимагає додаткових зусиль при прицілюванні, а вага виробу не створює додаткових навантажень під час носіння. Але були виявлені й певні недоліки — маска обмежує рухи при різких поворотах голови, а також заважає під час перекидання та перевертання.

Після усунення зазначених недоліків з'явилася чергова версія маски — ЗБМ МК-3, яка важить близько 450 грамів. Подальші випробування показали, що вона витримує влучення семи куль патрона ПМ 9х18 з відстані 5 метрів. Коштує такий виріб близько 2800 гривень, що майже учетверо дешевше західних аналогів.

Чи потрібна така маска, дали відповідь американські вчені. Вони дослідили, що більше половини всіх травм солдати отримують від вибухових пристроїв, які вражають голову та обличчя. За даними Департаменту оборони Сполучених Штатів, близько 130 тисяч осіб, що брали участь у воєнних кампаніях в Афганістані та Іраку, зазнали ушкодження мозку — починаючи від контузії до летальних випадків — осколками від вибухів. Науковці зазначають, що додавання захисту обличчя до звичайного шолому дозволить значно знизити втрати серед піхоти. Адже обличчя — основний шлях, яким при вибухах уражається мозок.

Микола ФЕДОРКІВ

Результати випробувань балістичної маски

№ досліду	Тип патрона	Відстань стрільби	Координати влучення	Опис результатів пострілу	
				Характер ураження на лицьовій поверхні	Характер ураження на тильній поверхні
1	9 мм пістолетний патрон з кулею ПСт, індекс 57 Н-181с	5 м	40 мм від верхнього краю центральної частини	Слід вилучення кулі	Пробій відсутній
2	9 мм пістолетний патрон з кулею ПСт, індекс 57 Н-181с	5 м	50 мм від верхнього краю центральної частини з правого боку	Слід вилучення кулі	Пробій відсутній
3	9 мм пістолетний патрон з кулею ПСт, індекс 57 Н-181с	5 м	65 мм від верхнього краю центральної частини	Слід вилучення кулі	Пробій відсутній
4	9 мм пістолетний патрон з кулею ПСт, індекс 57 Н-181с	5 м	45 мм від верхнього краю з лівого боку	Слід вилучення кулі	Пробій відсутній
5	9 мм пістолетний патрон з кулею ПСт, індекс 57 Н-181с	5 м	35 мм від нижнього краю з правого боку	Слід вилучення кулі	Пробій відсутній
6	9 мм пістолетний патрон з кулею ПСт, індекс 57 Н-181с	5 м	20 мм від нижнього краю з лівого боку	Слід вилучення кулі	Пробій відсутній
7	9 мм пістолетний патрон з кулею ПСт, індекс 57 Н-181с	5 м	50 мм від нижнього краю з лівого боку	Слід вилучення кулі	Пробій відсутній

«РІДКІ» БРОНЕЖИЛЕТИ ЛЕГШІ Й ЕФЕКТИВНІШІ КЕВЛАРОВИХ

Для створення нового типу засобів індивідуального захисту були використані властивості рідини

Загальновідомо, що будь-яка рідина має властивості уповільнювати рух предметів і значно пом'якшувати удар. Саме цей принцип був використаний при створенні нового типу засобів індивідуального захисту для військовослужбовців і працівників поліції. У відомій оборонній компанії BAE Systems переконалися, що використання навіть незначної кількості рідини дозволяє отримати бронежилет, який за ефективністю в кілька разів перевершує звичайні. При цьому зразок рідкого бронежилета важить майже вдвічі менше й у стільки ж тонший.

КОЛИ КУЛЯ ВЛУЧАЄ У БРОНЕЖИЛЕТ, ЧАСТИНКИ РІДИНИ УЩІЛЬНЮЮТЬСЯ, ЦЯ ДІЛЯНКА СТАЄ ТВЕРДОЮ

Звичайні бронежилети виготовляються з багатошарового кевлару з додатковими металевими і керамічними вкладками, що підвищують ступінь захисту. Проблема полягає в тому, що такий бронежилет важить близько 10–11 кг, збільшуючи навантаження на солдата, який повинен нести ще й зброю, боєприпаси і продукти харчування. Тому, особливо в умовах спекотного клімату, буде доречно скинути з плечей зайві 5 кілограмів, повідомляє dailytechinfo.

У новому типі бронежилета, розробленого BAE Systems, використовується тільки 10 шарів кевлару, поміж яких розташовується тонка ємність, заповнена спеціальною рідиною. Вона являє собою колоїдну суміш розчинника і дрібних твердих частинок. Коли куля влучає у бронежилет, частинки рідини ущільнюються, в результаті чого ця ділянка стає твердою. Це дозволяє розподілити енергію кулі по більшій площі, що і є основною функцією бронежилета. Причому розробником вдалося зменшити вагу і товщину бронежилета на 45 відсотків, залишивши ефективність захисту на тому ж рівні. Завдяки цьому з'являється більша свобода пересувань і зменшується фізичне навантаження.

«ГАРЯЧА» ТЕЛЕФОННА ЛІНІЯ

«Гаряча» лінія Міністерства оборони України для розв'язання питань та координації розгляду звернень громадян розпочала свою роботу ще торік в березні. В телефонному режимі громадянам надають роз'яснення щодо чинного законодавства, а віднедавна відповіді на запитання та оперативне вирішення проблем військовослужбовців та членів їхніх сімей стало можливим за допомогою мережі Інтернет через урядовий портал «Зворотний зв'язок. Проблемні питання учасників АТО». Головний спеціаліст відділу по роботі з громадянами та доступу до публічної інформації Міністерства оборони України Тетяна Шибицька розповіла, з якими запитаннями громадяни звертаються сьогодні до оборонного відомства. Можливо, серед деяких запитань-відповідей ви знайдете корисну інформацію і для себе.

Володимир, Київ:

— Я — учасник бойових дій. Як мені отримати пільгу на житлово-комунальні послуги?

— Перш за все необхідно звернутися до органу соціального захисту за місцем проживання для включення до реєстру пільговиків. При собі необхідно мати: копію посвідчення учасника бойових дій; копію паспорта; довідки про присвоєння ідентифікаційного номера, довідки про склад сім'ї з ЖЕО та копії свідоцтв про народження неповнолітніх дітей. За необхідності отримати довідку-дозвіл про оформлення пільги за фактичним місцем проживання. Потім потрібно звернутися до постачальника відповідних послуг із заявою про оформлення пільги, квитанціями про сплату за послуги, показаннями лічильника та довідкою-дозволом про оформлення пільги.

Наталія Б., Львівська область:

— Мій син — студент, навчається за кордоном. Йому прислали повістку на військову службу. У військкоматі вимагають з'явитися особисто, але це поки що неможливо. Як діяти в такій ситуації?

— Відповідно до чинного законодавства під час мобілізації всі мають виконувати свій конституційний обов'язок щодо захисту Вітчизни. Є правила військового обліку. Військовозобов'язані, що перебувають у запасі, зобов'язані протягом 7 днів повідомити відповідні органи про зміну свого місця проживання. В даному випадку це військовий комісаріат. Якщо вашому сину надіслано повістку, у військкоматі не знають про його виїзд за межі України. Тобто ним порушено правила військового обліку і зараз на нього поширюється дія Кодексу про адміністративні правопорушення, стаття 210. Радимо сину негайно повідомити про своє місце перебування і надати довідку про місце навчання за кордоном.

Максим, військовослужбовець, Львівська обл.:

— Перебуваю у відпустці. Маю прибути до місця служби, однак квитки купити не можу — відсутні в касах. Як діяти за таких обставин?

— Ви — військовослужбовець, тож маєте право скористатися послугами військової каси, яка є на кожному залізничному вокзалі. Крім того, ви також можете звернутися до комендатури військових сполучень для отримання проїзного квитка.

Сергій, Сумська обл.:

— Хочу служити у війську, але у військкоматі відмовляють, посилаючись на висновок медичної комісії — у мене відсутні три фаланги пальців. Я переконаний, що можу виконувати надскладні завдання із захисту цілісності нашої держави, тому наполягаю на повторному медичному огляді. До кого мені звернутися?

— У разі вашої незгоди з висновком військово-лікарської комісії, ви маєте право наполягати на повторному обстеженні. Для цього радимо письмово звернутися до голови військово-лікарської комісії з проханням про перегляд висновку.

Володимир Ч., Кіровоград:

— Досі не отримав статус учасника бойових дій, хоча звільнений 23 березня поточного року. Які можуть бути причини?

— Пунктом 4 Порядку надання статусу учасника бойових дій особам, які захищали незалежність, суверенітет та територіальну цілісність України і брали безпосередню участь в антитерористичній операції, забезпеченні її проведення, затвердженого постановою КМУ від 20 серпня 2014 року № 413, визначено підстави для надання особам статусу учасника бойових дій — це документи про безпосереднє залучення до виконання завдань АТО в районах її проведення, направлення (прибуття) у відрядження до районів проведення АТО, перебування в таких районах з метою виконання завдань шляхом безпосередньої участі в АТО, забезпеченні її проведення (витяги з наказів, директив, розпоряджень, посвідчень про відрядження, журналів бойових донесень, дислокацій, книг нарядів тощо).

Ми з'ясували, що ви досі не надали документи комісії з питань розгляду матеріалів до Кіровоградського обласного військового комісаріату. Крім того, військовим комісаром оформлено та надіслано запит до вашої військової частини щодо термінового направлення ваших документів з метою передачі їх до комісії ОВК.

У разі надходження ваших документів комісія Кіровоградського ОВК буде мати підстави для розгляду питання стосовно можливості встановлення вам статусу учасника бойових дій. Рішення комісії вам буде доведене встановленим порядком.

ЯК ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦЮ (РЕЗЕРВІСТУ, ВІЙСЬКОВОЗОБОВ'ЯЗАНОМУ) ОТРИМАТИ СТАТУС УЧАСНИКА БОЙОВИХ ДІЙ

1. З'ясувати перелік документів, які командир (керівник установи) може надати для підтвердження участі у бойових діях.
2. Отримати відомості про те, коли і як командир (керівник установи) подав у відомчу комісію довідку (зразок 3) та необхідні документи. Строк подання – протягом місяця після завершення військовослужбовцем виконання завдань АТО.
3. Відомча комісія вивчає документи, у разі потреби заслуховує пояснення осіб, стосовно яких вони подані, свідків та приймає рішення про надання статусу УБД або повертає документи на доопрацювання у військову частину (орган, підрозділ). Строк прийняття рішення – 1 місяць.
4. Учасник надає згоду на обробку його персональних даних та включення їх до Єдиного реєстру учасників антитерористичної операції (див. стор. 27).
5. Відомча комісія у місячний строк інформує Державну службу України у справах ветеранів війни та учасників АТО про осіб, яким надано статус УБД. У разі виникнення спірних питань відомча комісія подає документи на вирішення Міжвідомчій комісії. Міжвідомча комісія розглядає документи, уточнює інформацію та приймає рішення про надання статусу УБД, про що інформує відомчу комісію. Строк прийняття рішення – 1 місяць.
6. Учасник бойових дій отримує «Посвідчення учасника бойових дій».

ВАЖЛИВО!

У разі неподання командиром (начальником) військової частини до відомчої комісії документів, необхідних для надання статусу учасника бойових дій, особа може самостійно звернутися до такої комісії, маючи підтвердження про безпосередню участь в АТО. Контактні дані відомчих комісій на стор. 26 та 109.

ВАЖЛИВО!

У разі відмови у наданні статусу учасника бойових дій питання про надання особі зазначеного статусу може бути винесено повторно на розгляд відомчої комісії за рішенням керівника відповідного міністерства чи державного органу, а Міжвідомчої комісії – за рішенням Міністра соціальної політики.

ВАЖЛИВО!

Рішення відомчої комісії та Міжвідомчої комісії може бути оскаржене в судовому порядку.

Микола Л., Кіровоградська обл.:

— У мене закінчився контракт. Я можу звільнитися з військової служби в запас?

— Відповідно до частини 8 ст. 26 Закону України «Про військовий обов'язок і військову службу» під час дії особливого періоду з військової служби звільняються військовослужбовці:

— з моменту оголошення мобілізації до часу, визначеного пунктами 2 (під час воєнного стану) або 3 (після прийняття рішення про демобілізацію) цієї частини:

а) жінки, які мають дитину (дітей) віком до 18 років, якщо вони не висловили бажання продовжувати військову службу;

б) за станом здоров'я — на підставі висновку (постанови) військово-лікарської комісії про непридатність до військової служби в мирний час, обмежену придатність у воєнний час, якщо вони не висловили бажання продовжувати військову службу;

в) у зв'язку з позбавленням військового звання в дисциплінарному порядку;

г) у зв'язку з обвинувальним вироком суду, що набрав законної сили, яким призначено покарання у вигляді позбавлення волі, обмеження волі або позбавлення військового звання;

ґ) через такі сімейні обставини або інші поважні причини:

— виховання матір'ю (батьком) — військовослужбовцем, яка (який) не перебуває у шлюбі, дитини або кількох дітей віком до 18 років, які з нею (з ним) проживають, без батька (матері);

— утримання матір'ю (батьком) — військовослужбовцем, яка (який) не перебуває у шлюбі, повнолітньої дитини віком до 23 років, якщо вона (він) є інвалідом I чи II групи;

— необхідність постійного стороннього догляду за хворою дружиною (чоловіком), дитиною, а також батьками своїми чи дружини (чоловіка), що підтверджується відповідним медичним висновком медико-соціальної експертної комісії для осіб віком понад 18 років чи лікарсько-консультативної комісії для осіб до 18 років;

— наявність у військовослужбовця трьох і більше дітей віком до 18 років;

д) у зв'язку з проведенням організаційних заходів у порядку, визначеному Генеральним штабом Збройних Сил України, за умови завершення виконання визначених завдань;

е) через службову невідповідність осіб рядового, сержантського і старшинського складу в разі невиконання службових обов'язків;

є) призвані на військову службу за призовом під час мобілізації, на особливий період, а також які вислужили встановлені строки строкової військової служби, військової служби за призовом осіб офіцерського складу в строки, визначені рішенням Президента України.

Виходячи із вищезазначеного, підстав для звільнення вас з військової служби в запас в особливий період немає.

Крім того, відповідно до частини 9 статті 23 цього Закону в разі настання особливого періоду для військовослужбовців, у яких закінчився строк військової служби, встановлений укладенням контрактом, військова служба продовжується понад встановлені строки на період до оголошення демобілізації, крім випадків, визначених частиною 8 статті 26 цього Закону, які викладені вище. Для цього військовою частиною видається відповідний наказ про продовження вам терміну дії попереднього контракту понад встановлені строки на період до оголошення демобілізації, а також на строк, необхідний для визначення придатності до проходження військової служби за станом здоров'я та прийняття рішення щодо укладання нового контракту.

Записала Тетяна МОРОЗ

З довідковою інформацією з інших проблемних питань можна ознайомитись на сайті «Народної армії» у розділі «Соціальний захист» в Інтернет-довіднику «Все про соціальний захист військовослужбовця»

ЧИ ПОТРІБНІ СЬОГОДНІ ІНТЕРБРИГАДИ?

На часі — узаконення участі добровольців-іноземців на війні в Україні

Інтернаціональні захисники республіканської Іспанії. Знімок належить відомому режисеру і оператору документального кіно Роману Кармену, який відзняв 40 тисяч метрів плівки за 365 днів перебування на війні

Верховна Рада України розглянула в першому читанні проект закону про надання іноземцям дозволу на участь на добровільних засадах у війні на Донбасі на боці Збройних Сил нашої держави. Підставою для порушення цього питання стало те, що на цей час кілька сотень таких бійців уже воюють у зоні проведення антитерористичної операції. Тобто виникла потреба узаконити таку їхню діяльність.

Деякі фахівці вважають, що це може стати початком створення інтернаціональних батальйонів на кшталт тих, які вже брали участь у воєнних конфліктах у минулі роки світової історії. До її маловідомих сторінок належить участь інтернаціональних бригад в Іспанії в боротьбі з посяганням фашистів на республіканські завоювання народу. Загалом у складі інтернаціональних бригад

ЗАГАЛОМ У СКЛАДІ ІНТЕРНАЦІОНАЛЬНИХ БРИГАД В ІСПАНІЇ ВОЮВАЛИ ПОНАД 1800 ПРЕДСТАВНИКІВ КОЛИШНЬОГО РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ. КОЖЕН ТРЕТІЙ ВІДБУВ НА ТУ ВІЙНУ З УКРАЇНИ

воювало майже 40 тисяч добровольців-антифашистів з 54-х країн проти режиму одного з організаторів військово-фашистського заколоту проти Іспанської республіки генерала Франсіско Франко (1892–1975 рр.)

Перші інтернаціональні бригади почали формуватися в середині жовтня 1936 року. Серед них було понад 1800 представників колишнього Радянського Союзу. Кожен третій відбув на ту війну з України. Майже кожен шостий із них загинув. Загалом іспанський народ втратив у тій війні проти фашистських військ Франко, Гітлера, Муссоліні майже один мільйон осіб. Радянський Союз надав Іспанській республіці 648 літаків, 347 танків, 1186 гармат та інші зразки техніки і озброєння.

Танк Т-26 однобаштовий зразка 1933 року з циліндричною баштою, який супроводжував іспанську 11-ту інтербригаду в бою під Бельчите (Іспанія) у вересні 1937 року

«ВІЙНА ПОВИННА ЗМІНИТИ ЖИТТЯ РАДИКАЛЬНО»

Заради чого прибули до Іспанії герої-патріоти

Перечитавши дві книги «Іспанського щоденника», ловлю себе на думці, наскільки актуальні й для нашого сьогодення деякі тези автора. Так би мовити, на історичній площині перетнулися долі перших добровольців-інтернаціоналістів, які 79 років тому виступили в Іспанії проти зародження фашистської чуми, і українських учасників Вітчизняної війни 2014–2015 років. Наведу рядки з книги, що засвідчують таке споріднення: «А після війни ти що будеш робити?» Це запитання спочатку викликає якусь настороженість, а потім змушує глибоко замислитися. Адже небагато людей хочуть лишитися військовими після війни. Лише розбити фашистів, видворити німців та італійців, а потім Хуан Фернандес бажає знову стати службовцем на митниці в Сан-Себастьяне, а Валентино Лопес — знову відкрити свій газетний кіоск у Валенсії, а Емілію Хіменес — знову орати свою тверду, неродючу землю в Естремадурі. Звісно, кожен із них при цьому робить поправку — ця війна повинна змінити життя якщо не повністю, то багато в чому. Вигнати назавжди хабарників, реакціонерів із митного відомства; великих спекулянтів, фашистів не буде більше у Валенсії, а зарозумілий дворянин не буде більше знущатися з Емілію Хіменеса… Але поруч з цими людьми, які взяли до рук зброю лише на деякий час, щоб відбити фашистську навалу, в окопах Мадрида формуються й нові професіонали-військові, ядро республіканської кадрової армії».

ХТО ВИ, КАПІТАНИ ГРЕЙЗЕ, АНТОНІО, ПАБЛО ПАЛАНКАР?

Долі перших бійців-інтернаціоналістів, які воювали на Апеннінах

У літературі, присвяченій цій антифашистській війні, особливе місце посідає «Іспанський щоденник». Цю книгу написав відомий радянський журналіст, письменник Михайло Кольцов, який народився в Києві. В Іспанії він офіційно перебував як спецкор московського видання, неофіційно — як представник радянського уряду при керівництві Іспанської республіки.

«Іспанський щоденник», написаний майже 80 років тому, не втрачає своєї актуальності й попереджає: з фашизмом потрібно боротися об'єднаними зусиллями. Тоді символом спротиву виступила республіканська Іспанія. Сьогодні Україна взяла на себе головний удар у боротьбі з московською агресивною клікою, яка становить загрозу всій Європі.

Радянські військові спеціалісти воювали у складі інтернаціональних бригад під вигаданими прізвищами, які були схожі на іспанські. Лише танкістів було понад 350 осіб. Вони очолювали екіпажі, підрозділи, а посади баштових стрільців на радянських танках Т-26 обіймали місцеві воїни-добровольці. В «Іспанському щоденнику» згадується й капітан Грейзе. А насправді ним був Арман Поль Матисович, якому 31 грудня 1936 року за мужність і відвагу, виявлені на війні в Іспанії, присвоїли звання Героя Радянського Союзу.

РАДЯНСЬКІ ВІЙСЬКОВІ СПЕЦІАЛІСТИ ВОЮВАЛИ У СКЛАДІ ІНТЕРБРИГАД ПІД ВИГАДАНИМИ ПРІЗВИЩАМИ

Трагічно склалася доля одного з 77 радянських льотчиків капітана Антоніо. Під цим іменем як доброволець прибув до Іспанії командир ескадрильї І-16 Сергій Тархов. Його збили в небі над Мадридом, він вистрибнув з парашутом і був поранений у повітрі. Командир Тархов помер у госпіталі 23 листопада 1936 року. А на початку цього місяця під столицю перекинули перші 30 радянських винищувачів І-15. Цю групу льотчиків очолив Пабло Паланкар, а насправді льотчик-доброволець Павло Ричагов, якому присвоїли звання Героя Радянського Союзу. До речі, деяким із 17-ти військовослужбовців, які першими удостоїлися звання Героя Радянського Союзу на війні в Іспанії, цю нагороду присвоїли посмертно.

А от більшість добровольців-інтернаціоналістів з інших країн воювали в Іспанії під своїми іменами. Серед них був француз Гастон Доре. Йому Кольцов присвятив такі рядки: «У Гастона нікого немає в Мадриді, він там ніколи не був. Парижанин, булочник, йому дев'ятнадцять років, на Великих бульварах він вперше бився з фашистами, а коли дізнався, що вони хочуть захопити Іспанію, попросив у господаря розрахунок і приїхав сюди… Він прибув захистити, заслонити Мадрид своїм молодим тілом. Це місто, якого він ніколи не бачив, стало рідним і дорогим для нього. Як для всіх, кому ненависна фашистська могильна тьма. Як і для нас».

В ІСПАНІЇ НИНІ ВЖЕ Є ДОБРОВОЛЬЦІ, ГОТОВІ СТАТИ ДО ЛАВ МОЖЛИВИХ ІНТЕРНАЦІОНАЛЬНИХ ПІДРОЗДІЛІВ НА БОЦІ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ

Ось такими постають в «Іспанському щоденнику» ті перші бійці-інтернаціоналісти. У сучасній Іспанії пам'ятають і шанують їхній внесок у боротьбу з фашизмом. Мій давній товариш по навчанню у Львівському військовому училищі полковник у відставці Борис К. живе в Барселоні, бере активну участь у діяльності місцевої української діаспори. У розмові зі мною він заявив про готовність стати до лав можливих інтернаціональних підрозділів на боці Збройних Сил України для захисту незалежності та територіальної цілісності нашої держави. За його словами, й інші його земляки-українці не залишаться осторонь цієї справи і зроблять за потреби через 79 років шлях у зворотному напрямку. З сучасної Іспанії до України, яка на цей час є форпостом у Європі проти поширення російського екстремізму й агресії.

Гадаю, що такий екскурс в історію діяльності інтернаціональних бригад і погляд на сучасні події на теренах нашої держави з позицій їхнього досвіду вже містять відповідь на запитання: чи потрібні нам інтернаціональні підрозділи. На мій погляд — потрібні! Як моральна і фізична підтримка наших захисників Вітчизни!

Володимир ЧІКАЛІН

АГРЕСІЄЮ ПРОТИ УКРАЇНИ РОСІЯ РЯТУЄ СЕБЕ ВІД КРАХУ

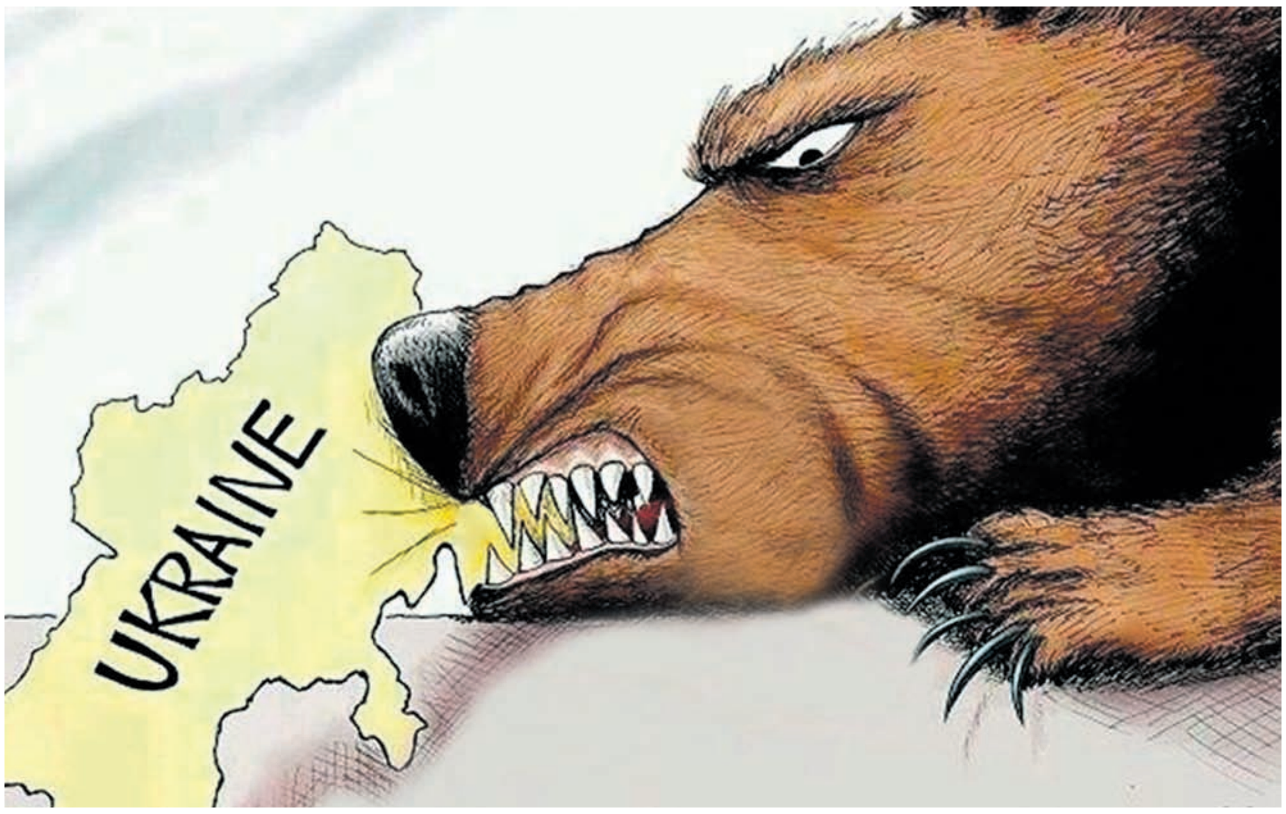
Нинішній виклик Кремля має двояку природу: з одного боку, він кинутий Заходу, з другого — це виклик і для самої РФ

Королівський інститут міжнародних відносин у Лондоні нещодавно оприлюднив 58-сторінкову доповідь «Виклик Росії». Головна тема цієї доповіді присвячена нинішньому російському виклику, який має двояку природу: з одного боку, він кинутий Заходу, який змушений протидіяти зростанню російської загрози, а з другого — це виклик і для самої Росії.

Експерти намагалися відповісти на низку запитань. Зокрема, яка можлива ціна цих наслідків? Чи зможе Росія з ними впоратися? Що відбудеться в іншому випадку? Як Захід повинен реагувати на російські процеси в найближчій і більш віддаленій перспективі?

Зокрема вони зазначають, що наростання внутрішніх проблем у Росії, що спричинено ослабленою економікою та політичною культурою, загрожують як безпеці Європи, так і стабільності в самій Росії. При цьому Кремль має обмежений вибір дій та найрозумнішим для нього в цій ситуації є проведення структурних реформ всередині країни і досягнення взаємовигідних домовленостей із зовнішніми гравцями.

«Нова модель розвитку Росії», представлена Кремлем, являє собою незалежну «Велику Державу», що відновлює своє геополітичне становище на власних умовах. Ця модель докорінно розходиться з концепцією міжнародного порядку, яку прийняла Європа. Тому перспектива стратегічного партнерства з Росією, якого прагнули багато хто на Заході, стає вкрай непевною через несумісність інтересів Росії і Заходу та конфлікт їхніх цінностей.

Політичний російський режим зіткнувся з найсерйознішими проблемами за п'ятнадцять років свого існування. Економіка перейшла у стадію рецесії. Ринкові фактори і зовнішні конфлікти створюють додаткові проблеми на невизначену перспективу. При цьому європейські та американські санкції навряд чи спровокують такі економічні труднощі, які змусять Росію відмовитися від своєї політики щодо України. Навпаки, для російського керівництва вони є зручним поясненням, на яке можна списати виниклу стагфляцію.

ВІЙНА ТРАКТУВАНЬ І ЗБРОЇ

Конфлікт в Україні є визначальним чинником у забезпеченні європейської безпеки в майбутньому. Кремль вважає, що Європі забракне готовності заплатити необхідну ціну для захисту своїх принципів. При цьому Москва недооцінила єдність і стійкість України. Проте це не означає, що вона відмовиться від своїх основних цілей: якщо не взяти під контроль, то хоча б розчленувати Україну, зберігши свій «привілейований простір», та змусити Європу визнати, що «безпека без участі Росії неможлива».

Як зазначають експерти-міжнародники, для Кремля війна — це протистояння не тільки ресурсів, але й волі. За відсутності факторів, що стримують російську військову силу, ризик полягає не в тому, що Росія зможе нав'язати військове рішення, а в тому, що їй вдасться реалізувати політичний сценарій, який завдасть шкоди інтересам Заходу і зведе нанівець його зусилля. Розв'язання конфлікту, засноване на умовах, продиктованих сучасною Росією, не може бути стійким.

ЗОВНІШНЯ ПОЛІТИКА КРЕМЛЯ

З початком кризи навколо України в російській зовнішній політиці не відбулося жодних кардинальних змін. Москва сигналізувала про свої амбіції і наміри більше десяти років тому, але тоді Заходу було зручно обминути це увагою і тішитися фантазіями, що Росія розвивається в напрямку ліберально-демократичної моделі.

Війна в Україні — це, крім іншого, результат політики потурання, яку Захід вів по відношенню до Росії. Адже Захід вважає колишні радянські республіки повністю суверенними країнами. Тому відновлення панування Росії в країнах, які були в минулому підвладні їй, — суть «російського виклику» для Європи.

Також корінна причина кризи навколо України криється у внутрішньому розвитку Росії та її нездатності знайти його задовільну модель після розпаду Радянського Союзу. При цьому Захід не має ні бажання, ні коштів, щоб сприяти або перешкоджати зміні режиму в Росії. Але західні країни повинні враховувати можливі наслідки хаотичного розвалу путінської системи.

ЦІЛІ ТА ЗАВДАННЯ ПОЛІТИКИ ПРОГРЕСИВНОГО СВІТУ

Вирішальне значення в цьому контексті має трансформація України в ефективну суверенну державу, здатну захистити себе. Для цього потрібно набагато більше зусиль (політичні, людські та фінансові ресурси, а також масштабна програма технічної допомоги), ніж те, що робилося досі. Крах України посилить нестабільність у Східній Європі, збільшить ризик нових авантюр з боку Кремля і обмежить перспективи потенційних сприятливих змін у Росії.

При цьому зазначається, що ефективність санкцій проти Росії залежить від їхньої тривалості та жорсткості. Санкції були введені у відповідь на порушення територіальної цілісності України і повинні застосовуватися доти, поки це питання не буде повністю розв'язане.

Захід не повинен повертатися до співпраці з Росією в ширшому контексті відносин з кремлівською владою, доки не буде досягнуто прийнятне врегулювання українського конфлікту і Кремль не почне дотримуватися своїх міжнародних правових зобов'язань.

Крім цього, йдеться про особливості ведення енергетичної політики ЄС, вкладання коштів західноєвропейських країн в оборонні стратегічні комунікації та підтримку ЗМІ, щоб протистояти кремлівській пропаганді, збереження НАТО своєї спроможності як фактору стримування російської агресії тощо.

КРИМ ПОВЕРНЕТЬСЯ ДО УКРАЇНИ САМ

Колишній міністр курортів і туризму Криму Олександр Лієв пояснив, чому це станеться в найближчі 10 років

ПЕРША ПРИЧИНА — ПОЛІТИЧНА. Світ не визнає «референдуму». Статус невизнаного Криму виснажить Росію. Це відчує на собі кожен росіянин.

ДРУГА ПРИЧИНА — ГЕОПОЛІТИЧНА. Тему чорноморського простору не можна розглядати без розуміння інтересів Туреччини, Румунії та Болгарії. Поки ситуативно Кремлю вдалося нейтралізувати у цих країнах. Але їхні інтереси глобальні. У перспективі дискомфорт Туреччини від анексії Криму, підкріплений підтримкою кримськотатарського народу, може відіграти важливу роль. Темпи зростання економіки Туреччини та її політичне становлення у світі змусять з нею рахуватися.

ТРЕТЯ ПРИЧИНА — ЛОГІСТИЧНА. Перспективні морські порти перетворилися на каботажні, залізничне сполучення перерване, авіа — тільки в напрямку Росії. Все це ще не повною мірою відчули самі кримчани. Жити в таких умовах — дорога ціна за «путінську манну небесну». Історія про керченський міст давно нікого навіть не смішить.

ЧЕТВЕРТА ПРИЧИНА — ЕНЕРГЕТИЧНА. Мова і про воду, і про електроенергію, і про вугілля ... Все це вже зараз поставило на коліна економіку кримського агробізнесу, хімпромисловості та всієї виробничої сфери. Без України цю тему не вирішити. Опріснення моря, власна атомна станція та інші фантасмагорії далекі від реальності, навіть їхні автори говорять про терміни в 10–15 років «реалізації», а життя в людей йде зараз.

П'ЯТА ПРИЧИНА — ЕКОНОМІЧНА. Основа економіки півострова останні 50 років — агропромисловість, туризм, хімпром і транзит. Ці сфери деградують уже рік. Стагнація вже на порозі. Замінити їх лише військовими базами вдасться в трьох-чотирьох містах. Утримувати решту території та її жителів стане «головним болем» для економіки Росії вже цієї зими.

ШОСТА ПРИЧИНА — ДЕМОГРАФІЧНА. Найбільший відсоток пенсіонерів в Україні — саме в Автономній Республіці Крим. Вони і привели півострів у пащу Кремля своїми мріями про СРСР. При цьому чималий відсоток працездатного молодого населення українського Криму найбільше відчув на собі наслідки анексії. У найближчі 5 років їхнє слово стане вирішальним.

СЬОМА ПРИЧИНА — МЕНТАЛЬНА. Кримчани — зовсім не росіяни. І річ тут не в національності. За 25 років сформувалися потреби/звички громадянської свободи. Свобода слова. Свобода вибору. Свобода пересування. Біль втрати свобод поки що заглушена лякалками пропаганди: «Скажіть спасибі, що не війна». Але ця байка недовга. Вже розсудливі кримчани порівнюють хід подій у Криму не зі сходом, а з півднем — з Херсонщиною, з Одещиною — і стають очевидними багато речей і про перспективи, і про день сьогоднішній».

Підготував Вадим КОВАЛЬОВ

«КОЖЕН ЮНАК МАЄ ВЧИТИСЯ ВОЛОДІТИ ЗБРОЄЮ ТА ВМІТИ ЗАХИЩАТИ РІДНУ ДЕРЖАВУ»

Герой України, дисидент і політик, громадський діяч Левко Лук'яненко розповів про службу у війську, поділився думками про сучасний стан України та враженнями із зони АТО

Левко Лук'яненко у шоломі механіка-водія, який йому подарували на пам'ять бійці одного з підрозділів 28-ї ОМБР

Народився 24 серпня 1928 року в селі Хрипівка Городнянського району Чернігівської області.

Закінчив юридичний факультет Московського державного університету імені М. В. Ломоносова.

У 1962 році за те, що «виношував ідею відриву УРСР від СРСР, підривав авторитет КПРС, зводив наклепи на теорію марксизму-ленінізму» був засуджений до смертної кари. 72 дні перебував у камері смертників і кожної миті очікував розстрілу. Згодом вирок замінили на інший —15 років ув'язнення. Загалом Левко Лук'яненко провів в радянських тюрмах та концтаборах майже 27 років.

Автор книг: «Що далі?», «Сповідь у камері смертників», «За Україну, за її волю…», «Вірую в Бога і в Україну», «Не дам загинуть Україні!» тощо.

— Левку Григоровичу, ви служили в армії?

— Звичайно, у 16 років, ще юнаком, я пішов до війська. Це було в далекому 1944-му. Спочатку служив у Чернігові, потім у Житомирі. Через декілька місяців перевели до Києва, а звідти в Австрію, під Відень. Згодом потрапив на Закавказзя, де прослужив до 1953 року. На той час я був уже старшиною на посаді командира мотоциклетного взводу окремої штабної роти 75-ї гвардійської стрілецької дивізії. Пам'ятаю, як агітували мене залишитися служити у війську та стати лейтенантом, але я відмовився. Вирішив по життю займатися іншими справами.

— А який тоді період служби запам'ятався найбільше?

— Знаєте, мабуть, що на Закавказзі… Хоча служба є служба, дисципліна була скрізь... Там знайшов багатьох однодумців, зокрема серед грузинів та вірмен. Вони дійсно були патріотами своїх держав. Був у мене товариш Зозо, ходив на танці до дівчат мало не щодня. Я й запитую в нього, що, мовляв, одружуватися будеш з росіянкою? А він відповідає, що в жодному разі, якщо кожен грузин одружиться з росіянкою, то що грузинські дівчата робитимуть? А ще мені було тяжко пристосуватися до тамтешніх кліматичних умов. Щороку восени на Закавказзі мене клали в госпіталь із температурою тіла понад 41 градус. Як казали лікарі, мене атакувала малярія, або, як в народі кажуть, «попатач» — сезонна хвороба. А коли повернувся до України, всі ознаки недуги зникли і відсутні до сьогодні.

— А якби довелося служити за часів незалежної України, то який вид Збройних Сил обрали б?

— Навіть не знаю, це треба вмикати фантазію… Коли сам служив, то тривалий час був у піхоті, потім закінчив курси водіїв і їздив на автомобілі. Згодом під Віднем набув фах автомеханіка і став автомеханіком роти. Ця справа мене цікавила. Можливо, в сучасних Збройних Силах обрав би щось таке. Слава Богу, що наша армія змінилася. Можна сказати, що відновилася, адже за часів попередньої влади її знищували вщент. Велася антиукраїнська політика, танки на брухт розрізалися, солдатів нічого не вчили. Мій знайомий розповідав, а він служив нещодавно, що за 1,5 року зі зброї стріляли лише раз, а зважаючи на сьогоднішні реалії, коли на нашу державу пішла зі зброєю Москва, варто докладати всіх зусиль, аби навчитися та вміти захистити свою країну. От я нещодавно у себе в селі ходив до пункту самооборони, хотів влаштуватися виховником, але мене, на жаль, не взяли, сказали, що вік не той (86! — **Авт.**).

— На вашу думку, яка головна причина того, що сусідня держава порушила українські кордони?

— Тут жодних складних пояснень немає. Я думаю, що московська політична еліта підтримує ідею відродити імперію. А відомо усім і кожному, навіть багато політиків, Бісмарк зокрема, вважали, що без України ця імперія неможлива! От російська влада й дійшла висновку, що, коли наш народ «зрік з престолу» Януковича, в них з'явився шанс загарбати наші землі. Російські спеціалісти чудово розуміють, що через 5–10 років у нас в державі їм на підтримку годі й сподіватися, адже українське населення поступово сприймає державність. За 23 роки люди нарешті зрозуміли ціну свободи, осягнули, що таке незалежність. Я думаю, що російська влада хоче захопити не тільки всю Україну, а й Молдову та інші сусідні країни. Тому нам необхідно зміцнювати Збройні Сили, кожен юнак має вчитися володіти зброєю та вміти захищати рідну державу. Є таке правило, що нація, яка не буде боротися за свою свободу, зокрема, і зі зброєю у руках, незалежною не буде ніколи. Мої знайомі хлопці, що зараз на передовій, сформували гасло: «Краще смерть у бою, аніж повернутися в московське колоніальне рабство». Знаєте, це звучить чудово, і я абсолютно поділяю їхні думки.

НАЦІЯ, ЯКА НЕ БУДЕ БОРОТИСЯ ЗА СВОЮ СВОБОДУ, ЗОКРЕМА, І ЗІ ЗБРОЄЮ У РУКАХ, НЕЗАЛЕЖНОЮ НЕ БУДЕ НІКОЛИ

— А від радянських символів потрібно позбавлятися?

— Я підтримую те, що Верховна Рада України ухвалила, а Президент Петро Порошенко підписав закон про декомунізацію. Це треба було давно зробити, адже комуністичні символи, назви вулиць, пам'ятники Леніну, Кірову тощо ганьблять Україну. Ці всі радянські діячі знущалися з нас, влаштовували геноцид української нації. Ну не може свідома людина танцювати на могилі своєї матері, а нас, українців, тривалий час примушували ходити вулицями, названими на честь цих катів. Із цим треба покінчити, прибрати з української землі імперські сліди.

— Вам доводилося бувати в зоні АТО?

— Так, Волноваха, Курахове, Мар'їнка, Красногорівка, Карлівка, Первомайське, Піски. Це той маршрут, за яким я проїхав. Знайомі волонтери сказали, що хлопці на передовій не проти, аби я до них завітав і побалакав на політичні, філософсько-патріотичні теми. Тому багато чого розповів хлопцям, зокрема про українське козацтво. А хто ж ті козаки? Люди, що з давніх віків йшли боротися за Україну проти ворогів. А сьогодні бійці АТО — наші козаки, які успадкували найкращі риси пращурів. Також я привіз на Схід держави певну літературу і був приємно здивований, що в українського солдата є можливість і бажання її прочитати. Слава Богу, що вони не весь час воюють, тому можуть займатися іншими корисними справами.

— То чи вдалося зміцнити моральних дух хлопцям?

— Я вам скажу, що в них і так високий моральний та бойовий дух. Кажуть, що стоятимуть до кінця й нізащо не дозволять Росії керувати Україною.

Бесіду вів Владислав ІЛЬЧЕНКО

ВІЙСЬКОВА АКАДЕМІЯ (М.ОДЕСА) ОГОЛОШУЄ КОНКУРС НА ЗАМІЩЕННЯ ВАКАНТНИХ ПОСАД

1. Учений секретар навчального відділу, шпк — «працівник ЗСУ», посадовий оклад 2377 грн.

Кваліфікаційні вимоги: особи, які мають повну вищу освіту за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра, науковий ступінь доктора наук (доктора філософії), досвід наукової та організаторської роботи не менше 5-ти років.

2. Старший викладач ВНЗ кафедри повітрянодесантної підготовки факультету високомобільних десантних військ та розвідки, шпк — «працівник ЗСУ», посадовий оклад 2735 грн.

Кваліфікаційні вимоги: особи, які мають повну вищу освіту за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста, науковий ступінь кандидата наук (доктора філософії) або вчене звання доцента (старшого дослідника), педагогічні працівники без наукових ступенів і вчених звань, які мають не менше 5-ти років стажу педагогічної роботи, проводять навчальні заняття на високому науково-методичному рівні та мають видані навчально-методичні посібники, висококваліфіковані фахівці з військ (сил), органів військового управління, військових навчальних закладів (установ, організацій).

3. Професор кафедри теорії та організації фізичної підготовки факультету високомобільних десантних військ та розвідки, шпк — «працівник ЗСУ», посадовий оклад 3280 грн.

Кваліфікаційні вимоги: особи, які мають повну вищу освіту за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра, вчене звання професора або науковий ступінь доктора наук; вчене звання доцента (старшого дослідника) і науковий ступінь кандидата наук (доктора філософії) зі стажем науково-педагогічної роботи не менше 5-ти років.

4. Доцент кафедри теорії та організації фізичної підготовки факультету високомобільних десантних військ та розвідки (дві посади по 0,5 ставки), шпк — «працівник ЗСУ», посадовий оклад 2914 грн.

Кваліфікаційні вимоги: особи, які мають повну вищу освіту за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра, вчене звання доцента (старшого дослідника) або науковий ступінь, досвід науково-педагогічної роботи; науково-педагогічні працівники без наукових ступенів і вчених звань, які мають не менше 10-ти років стажу науково-педагогічної роботи, проводять навчальні заняття на високому науково-методичному рівні та мають видані навчально-методичні посібники та наукові праці.

5. Провідний науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем розвитку та застосування частин і підрозділів високомобільних десантних військ та військової розвідки) факультету високомобільних десантних військ та розвідки, шпк — «працівник ЗСУ», посадовий оклад 2198–2914 грн.

Кваліфікаційні вимоги: повна вища військова освіта тактичного рівня за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста. Можуть обіймати висококваліфіковані фахівці з військових частин, військових закладів (установ, організацій), які мають, як правило, науковий ступінь і вчене звання та досвід науково-дослідної роботи не менше 2-х років у відповідній галузі знань.

6. Старший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем розвитку та застосування частин і підрозділів високомобільних десантних військ та військової розвідки) факультету високомобільних десантних військ та розвідки (одна посада та 0,5 ставки одна посада), шпк — «працівник ЗСУ», посадовий оклад 2062–2735 грн.

Кваліфікаційні вимоги: повна вища освіта за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста, магістра. Можуть обіймати висококваліфіковані фахівці з військових частин, військових закладів (установ, організацій), які мають досвід науково-дослідної роботи не менше 2-х років.

7. Науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем розвитку та застосування частин і підрозділів високомобільних десантних військ та військової розвідки) факультету високомобільних десантних військ та розвідки (одна посада та 0,5 ставки чотири посади), шпк — «працівник ЗСУ», посадовий оклад 1806–2556 грн.

Кваліфікаційні вимоги: особи, які мають повну вищу освіту переважно за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра.

8. Молодший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем розвитку та застосування частин і підрозділів високомобільних десантних військ та військової розвідки) факультету високомобільних десантних військ та розвідки (0,5 ставки одна посада), шпк — «працівник ЗСУ», посадовий оклад 1551–2198 грн.

Кваліфікаційні вимоги: особи, які мають повну вищу освіту переважно за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра.

9. Професор кафедри тилового забезпечення факультету підготовки спеціалістів матеріально-технічного забезпечення, шпк — «працівник ЗСУ», посадовий оклад 3280 грн.

Кваліфікаційні вимоги: особи, які мають повну вищу освіту за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра, вчене звання професора або науковий ступінь доктора наук; вчене звання доцента (старшого дослідника) і науковий ступінь кандидата наук (доктора філософії) зі стажем науково-педагогічної роботи не менше 5-ти років.

10. Доцент кафедри тилового забезпечення факультету підготовки спеціалістів матеріально-технічного забезпечення (дві посади по 0,5 ставки), шпк — «працівник ЗСУ», посадовий оклад 2914 грн.

Кваліфікаційні вимоги: особи, які мають повну вищу освіту за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра, вчене звання доцента (старшого дослідника) або науковий ступінь, досвід науково-педагогічної роботи; науково-педагогічні працівники без наукових ступенів і вчених звань, які мають не менше десяти років стажу науково-педагогічної роботи, проводять навчальні заняття на високому науково-методичному рівні та мають видані навчально-методичні посібники та наукові праці.

11. Старший викладач ВНЗ кафедри тилового забезпечення факультету підготовки спеціалістів матеріально-технічного забезпечення, шпк — «працівник ЗСУ», посадовий оклад 2735 грн.

Кваліфікаційні вимоги: особи, які мають повну вищу освіту за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста, науковий ступінь кандидата наук (доктора філософії) або вчене звання доцента (старшого дослідника), педагогічні працівники без наукових ступенів і вчених звань, які мають не менше 5-ти років стажу педагогічної роботи, проводять навчальні заняття на високому науково-методичному рівні та мають видані навчально-методичні посібники, висококваліфіковані фахівці з військ (сил), органів військового управління, військових навчальних закладів (установ, організацій).

12. Викладач ВНЗ кафедри тилового забезпечення факультету підготовки спеціалістів матеріально-технічного забезпечення (одна посада та 0,25 ставки одна посада), шпк — «працівник ЗСУ», посадовий оклад 2377 грн.

Кваліфікаційні вимоги: можуть обіймати особи, які мають повну вищу освіту, досвід здійснення педагогічної, науково-педагогічної діяльності.

13. Викладач ВНЗ кафедри автомобільної техніки факультету підготовки спеціалістів матеріально-технічного забезпечення, шпк — «працівник ЗСУ», посадовий оклад 2377 грн.

Кваліфікаційні вимоги: можуть обіймати особи, які мають повну вищу освіту, досвід здійснення педагогічної, науково-педагогічної діяльності.

14. Старший викладач ВНЗ кафедри ракетно-артилерійського озброєння факультету підготовки спеціалістів матеріально-технічного забезпечення, шпк — «працівник ЗСУ», посадовий оклад 2735 грн.

Кваліфікаційні вимоги: особи, які мають повну вищу освіту за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста, науковий ступінь кандидата наук (доктора філософії) або вчене звання доцента (старшого дослідника), педагогічні працівники без наукових ступенів і вчених звань, які мають не менше 5-ти років стажу педагогічної роботи, проводять навчальні заняття на високому науково-методичному рівні та мають видані навчально-методичні посібники, висококваліфіковані фахівці з військ (сил), органів військового управління, військових навчальних закладів (установ, організацій).

15. Доцент кафедри електротехніки та інженерної механіки факультету підготовки спеціалістів матеріально-технічного забезпечення (дві посади), шпк — «працівник ЗСУ», посадовий оклад 2914 грн.

Кваліфікаційні вимоги: особи, які мають повну вищу освіту за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра, вчене звання доцента (старшого дослідника) або науковий ступінь, досвід науково-педагогічної роботи; науково-педагогічні працівники без наукових ступенів і вчених звань, які мають не менше 10-ти років стажу науково-педагогічної роботи, проводять навчальні заняття на високому науково-методичному рівні та мають видані навчально-методичні посібники та наукові праці.

16. Старший викладач ВНЗ кафедри електротехніки та інженерної механіки факультету підготовки спеціалістів матеріально-технічного забезпечення, шпк — «працівник ЗСУ», посадовий оклад 2735 грн.

Кваліфікаційні вимоги: особи, які мають повну вищу освіту за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста, науковий ступінь кандидата наук (доктора філософії) або вчене звання доцента (старшого дослідника), педагогічні працівники без наукових ступенів і вчених звань, які мають не менше 5-ти років стажу педагогічної роботи, проводять навчальні заняття на високому науково-методичному рівні та мають видані навчально-методичні посібники, висококваліфіковані фахівці з військ (сил), органів військового управління, військових навчальних закладів (установ, організацій).

17. Професор кафедри гуманітарних та соціально-економічних дисциплін, шпк — «працівник ЗСУ», посадовий оклад 3280 грн.

Кваліфікаційні вимоги: особи, які мають повну вищу освіту за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра, вчене звання професора або науковий ступінь доктора наук; вчене звання доцента (старшого дослідника) і науковий ступінь кандидата наук (доктора філософії) зі стажем науково-педагогічної роботи не менше 5-ти років.

18. Старший викладач ВНЗ кафедри гуманітарних та соціально-економічних дисциплін (0,75 ставки одна посада та 0,25 ставки одна посада), шпк — «працівник ЗСУ», посадовий оклад 2735 грн.

Кваліфікаційні вимоги: особи, які мають повну вищу освіту за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста, науковий ступінь кандидата наук (доктора філософії) або вчене звання доцента (старшого дослідника), педагогічні працівники без наукових ступенів і вчених звань, які мають не менше 5-ти років стажу педагогічної роботи, проводять навчальні заняття на високому науково-методичному рівні та мають видані навчально-методичні посібники, висококваліфіковані фахівці з військ (сил), органів військового управління, військових навчальних закладів (установ, організацій).

19. Викладач ВНЗ кафедри гуманітарних та соціально-економічних дисциплін (одна посада та 0,5 ставки одна посада), шпк — «працівник ЗСУ», посадовий оклад 2377 грн.

Кваліфікаційні вимоги: можуть обіймати особи, які мають повну вищу освіту, досвід здійснення педагогічної, науково-педагогічної діяльності.

20. Професор кафедри фундаментальних наук (одна посада та 0,75 ставки одна посада), шпк — «працівник ЗСУ», посадовий оклад 3280 грн.

Кваліфікаційні вимоги: особи, які мають повну вищу освіту за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра, вчене звання професора або науковий ступінь доктора наук; вчене звання доцента (старшого дослідника) і науковий ступінь кандидата наук (доктора філософії) зі стажем науково-педагогічної роботи не менше 5-ти років.

21. Доцент кафедри фундаментальних наук (дві посади), шпк — «працівник ЗСУ», посадовий оклад 2914 грн.

Кваліфікаційні вимоги: особи, які мають повну вищу освіту за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра, вчене звання доцента (старшого дослідника) або науковий ступінь, досвід науково-педагогічної роботи; науково-педагогічні працівники без наукових ступенів і вчених звань, які мають не менше 10-ти років стажу науково-педагогічної роботи, проводять навчальні заняття на високому науково-методичному рівні та мають видані навчально-методичні посібники та наукові праці.

22. Старший викладач ВНЗ кафедри фундаментальних наук (дві посади), шпк — «працівник ЗСУ», посадовий оклад 2735 грн.

Кваліфікаційні вимоги: особи, які мають повну вищу освіту за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста, науковий ступінь кандидата наук (доктора філософії) або вчене звання доцента (старшого дослідника), педагогічні працівники без наукових ступенів і вчених звань, які мають не менше 5-ти років стажу педагогічної роботи, проводять навчальні заняття на високому науково-методичному рівні та мають видані навчально-методичні посібники, висококваліфіковані фахівці з військ (сил), органів військового управління, військових навчальних закладів (установ, організацій).

23. Викладач ВНЗ кафедри фундаментальних наук (дві посади), шпк — «працівник ЗСУ», посадовий оклад 2377 грн.

Кваліфікаційні вимоги: можуть обіймати особи, які мають повну вищу освіту, досвід здійснення педагогічної, науково-педагогічної діяльності.

24. Завідувач кафедри іноземних мов, шпк — «працівник ЗСУ», посадовий оклад 3280 грн.

Кваліфікаційні вимоги: особи, які мають повну вищу освіту за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра, науковий ступінь кандидата наук або вчене звання доцента, стаж науково-педагогічної роботи не менше 5-ти років, здатні організувати роботу колективу з підготовки військових фахівців і науково-дослідну роботу за профілем кафедри.

25. Доцент кафедри іноземних мов, шпк — «працівник ЗСУ», посадовий оклад 2914 грн.

Кваліфікаційні вимоги: особи, які мають повну вищу освіту за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра, вчене звання доцента (старшого дослідника) або науковий ступінь, досвід науково-педагогічної роботи; науково-педагогічні працівники без наукових ступенів і вчених звань, які мають не менше 10-ти років стажу науково-педагогічної роботи, проводять навчальні заняття на високому науково-методичному рівні та мають видані навчально-методичні посібники та наукові праці.

26. Старший викладач ВНЗ кафедри іноземних мов (чотири посади), шпк — «працівник ЗСУ», посадовий оклад 2735 грн.

Кваліфікаційні вимоги: особи, які мають повну вищу освіту за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста, науковий ступінь кандидата наук (доктора філософії) або вчене звання доцента (старшого дослідника), педагогічні працівники без наукових ступенів і вчених звань, які мають не менше 5-ти років стажу педагогічної роботи, проводять навчальні заняття на високому науково-методичному рівні та мають видані навчально-методичні посібники, висококваліфіковані фахівці з військ (сил), органів військового управління, військових навчальних закладів (установ, організацій).

27. Викладач ВНЗ кафедри іноземних мов (чотири посади), шпк — «працівник ЗСУ», посадовий оклад 2377 грн.

Кваліфікаційні вимоги: можуть обіймати особи, які мають повну вищу освіту, досвід здійснення педагогічної, науково-педагогічної діяльності.

28. Начальник науково-дослідної лабораторії (проблем розвитку військової освіти у СВ), шпк — «працівник ЗСУ», посадовий оклад 2556 грн.

Кваліфікаційні вимоги: можуть обіймати особи, які мають повну вищу освіту, науковий ступінь доктора наук (доктора філософії) і вчене звання професора (старшого дослідника, доцента) та досвід організації науково-дослідної роботи.

29. Провідний науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем розвитку військової освіти у СВ) (дві посади), шпк — «працівник ЗСУ», посадовий оклад 2198–2914 грн.

Кваліфікаційні вимоги: повна вища військова освіта тактичного рівня за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста. Можуть обіймати висококваліфіковані фахівці з військових частин, військових закладів (установ, організацій), які мають, як правило, науковий ступінь і вчене звання та досвід науково-дослідної роботи не менше 2-х років у відповідній галузі знань.

30. Старший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем розвитку військової освіти у СВ), шпк — «працівник ЗСУ», посадовий оклад 2062–2735 грн.

Кваліфікаційні вимоги: повна вища освіта за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста, магістра. Можуть обіймати висококваліфіковані фахівці з військових частин, військових закладів (установ, організацій), які мають досвід науково-дослідної роботи не менше 2-х років.

31. Науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем розвитку військової освіти у СВ) (одна посада та 0,5 ставки дві посади), шпк — «працівник ЗСУ», посадовий оклад 1806–2556 грн.

Кваліфікаційні вимоги: особи, які мають повну вищу освіту переважно за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра.

32. Молодший науковий співробітник науково-дослідної лабораторії (проблем розвитку військової освіти у СВ, шпк — «працівник ЗСУ», посадовий оклад 1551–2198 грн.

Кваліфікаційні вимоги: особи, які мають повну вищу освіту переважно за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра.

Для участі в конкурсі надсилаються такі документи: рапорт, який подається за командою (заява); автобіографія; копії документів про освіту, кваліфікацію, копії документів про науковий ступінь, копії документів про вчене звання; службова характеристика; копія військового квитка (для працівників); службова картка (для військовослужбовців); медична книжка (для військовослужбовців); листок з обліку кадрів (для працівників); довідка про проходження військової служби (для військовослужбовців); витяг із Резерву кандидатів для просування по службі (для військовослужбовців); список наукових праць (винаходів).

Термін подання документів — до 02.08.2015.

Довідкова інформація за телефоном: (0482) 631–475.

Документи надсилаються на адресу: 65009, м.Одеса-09, вул. Фонтанська дорога, 10, голові конкурсної комісії Військової академії.

***

Міністерством оборони України розроблена та запроваджується програма забезпечення житлом військовослужбовців Збройних Сил України.

З цією метою Департаментом капітального будівництва МО України оголошено відкритий конкурс на закупівлю квартир на вторинному ринку (готове житло) в регіонах України, а саме: в містах Києві та Київській області, Одесі та Одеській області, місті Львів та Рівненській області.

Даний відкритий конкурс є першим етапом втілення державної політики в розрізі покращення соціального становища військовослужбовців та членів їхніх родин. Закупівля житла буде здійснюватись за рахунок бюджетних коштів, що передбачені в Державному бюджеті на фінансування Збройних Сил у 2015 році.

Формування конкурсних пропозицій та вартості придбання житлових приміщень здійснюється згідно з Постановою Кабінету Міністрів України № 147 від 16 лютого 2011 року «Про затвердження порядку використання коштів у державному бюджеті на будівництво та (придбання) житла для військовослужбовців, осіб рядового складу».

Основні умови конкурсу розміщені на офіційному сайті МО України в розділі «Державні закупівлі», підрозділ «Конкурсна комісія з відбору пропозицій щодо закупівлі квартир» (http://www.mil.gov.ua).

Згідно з рішенням конкурсної комісії розкриття конкурсних пропозицій буде здійснено 08.07.2015 року.

З метою якісної та повної підготовки конкурсної документації, вирішення питань, що виникають, пропонуємо звертатись до фахівців Департаменту капітального будівництва за телефонами: (044) 271–12–92, факс: 226–30–03; Коломійчук Наталія Анатоліївна.

Ви можете надсилати свої письмові запитання з будь-яких питань щодо проведення відкритих торгів за електронною адресою: departamentbud@ukr.net.

***

Генеральний штаб Збройних Сил України проводить добір кандидатів:

головний спеціаліст Відділу внутрішнього контролю Генерального штабу Збройних Сил України — 3 посади.

Вимоги до кандидатів: вища освіта відповідного професійного спрямування за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста, магістра.

Стаж роботи за фахом на державній службі на посаді провідного спеціаліста не менше 1 року або стаж роботи за фахом в інших сферах управління не менше 5-ти років.

Термін подання документів на розгляд конкурсної комісії: протягом 30 календарних днів з дня опублікування оголошення.

За додатковою інформацією звертатися за телефоном: (044) 245–44–02.

***

Військова частина А0172 Збройних Сил України проводить добір кандидатів:

спеціаліст I категорії відділу планування (військового співробітництва) військової частини А0172 — 1 посада.

Кваліфікаційні вимоги до кандидатів: вища освіта відповідного професійного спрямування за освітньо-кваліфікаційним рівнем спеціаліста за фахом «Міжнародні відносини».

Термін подання документів на розгляд конкурсної комісії: протягом 30 календарних днів з дня опублікування оголошення за адресою: 04119, м. Київ-119, вул. Дегтярівська, 28А.

За додатковою інформацією звертатися за телефоном: (044) 245–43–88.

ЮЛІЯ КЛОЧКО, «КОРОЛЕВА УКРАЇНИ — PLANET 2015»:

«Дорогі наші захисники Батьківщини! Ви виконуєте священний обов'язок кожного чоловіка — захищаєте нашу Вітчизну. Бажаю, щоб усвідомлення цього допомагало вам у несенні служби. Це нелегка праця, але це праця на благо нашої Батьківщини.

Бажаю вам гідно відслужити і повернуться до своїх рідних з почуттям виконаного обов'язку, і нехай вас зігріває думка про те, що вдома на вас чекають. Чекають рідні, близькі, кохані».

ЛИПЕНЬ

ПОНЕДІЛОК	ВІВТОРОК	СЕРЕДА	ЧЕТВЕР	П'ЯТНИЦЯ	СУБОТА	НЕДІЛЯ
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

5 ЛИПНЯ

День Військово-Морських Сил Збройних Сил України

Відзначається відповідно до Указу Президента України № 331/2015 від 12 червня 2015 року в першу неділю липня.

7 ЛИПНЯ

Свято Івана Купала

15 ЛИПНЯ

День українських миротворців

Відзначається відповідно до Постанови Верховної Ради України № 292-VII від 21 травня 2013 року.

28 ЛИПНЯ

День хрещення Київської Русі — України

РЕДАКЦІЙНА КОЛОНКА

НАРОДНА АРМІЯ

ЗАСНОВНИК – МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ

Реєстраційне свідоцтво
КВ № 2026 від 25.06.1996 р.

Газета надрукована у друкарні ТОВ «Укрполіграфмедіа» (вул. Фрунзе, 104А, м. Київ, 04080).

Наклад 30883 Замовлення 30185

Ціна вроздріб – договірна

ТВО головного редактора Анатолій МАРКЕВИЧ

Чергові по номеру — Костянтин МАШОВЕЦЬ, Сергій ВОРОНКОВ

Провідний літературний співробітник — Наталія ШАРОЙКО

Адреса редакції:
вул. Мельникова, 24, м. Київ, МСП, 04655

e-mail: n_army@army.kiev.ua

http://www.na.mil.gov.ua

Відділ передплати: тел.: 0(44) 489 50 12

Pp — Реклама редакції (подається безкоштовно)
P — Реклама платна

Листування з читачами тільки на сторінках газети. Відповідальність за достовірність інформації та реклами несуть автори та рекламодавці. Редакція може не поділяти погляди автора. При передруку матеріалів посилання на «Народну армію» обов'язкове.